

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De oratore

Cicero, Marcus Tullius

[Nürnberg], 26. März 1497

Aeschinis Contra Cthesiphontem de Demosthenis coronatione [...] oratio

[urn:nbn:de:bsz:31-324199](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-324199)

ORATIO

curfus dicitur e tota græcia esse factus. Quid enim aut tam visendum aut audiendum fuit quã sum mos oratorum in grauiſſima cauſa accurata & inimicicius intensa contetio. Eoꝝ ergo orationes vt ſpero expreſſo virtutibus vtens illorum. i. ſententiis ex earum figuris & rerum ordine verba preſquens eatenus vt non abhorrean a more noſtro quæ ſi egregie omnia conuerſa non erunt tamẽ vt generis ſine eiufdem elaborabimus. Erit regula ad quã eorum dirigant orationes qui attice volunt dicere. ſed de nobis fatiſ. Aliquãdo. n. aefchinẽ ipm audiamus latine dicetẽ. Ex dictis Ciceronis apertiffime conſtat orationes aefchinis. et demoſthenis p Cteſiphonte a græco in latinum per ipm conuerſas ſed quia incuria et iniuria tempoꝝ interciderẽ operẽ precium fuit illarum orationũ traductio nem quam Leonardus aretinus edidit ſubnectere. ne impfectum opus eſſe videretur.

AESCHINIS Contra Cteſiphontem de Demoſthenis coronatione per Leonardum Aretinũ in latinam Orationem interpretata Oratio incipit.

VANTI conatus parenter viri athenienſes ad hoc iudicium oppugnandum. Quantũ precibus nitantur quidam circa forum. ne iuſta et cõſuetã in ciuitate fiant videtis. Ego autẽ conſitus venio. primum diis ſecundũ legibus. et vobis. mihi nullius conatũ plus valiturũ eſſe quã iura et leges. Vellem igitur athenienſes vt ſenatus et contiones ab his qui preſidẽt recte adminiſtraretur. vtq; leges quas tulit Solon de oratoꝝ honeſtate ſeruarentur. Vt liceret primũ vtq; antiquiſſimo omniũ ciuium quẽadmodum iura precipiunt modeſte pulſitiũ adẽti ſine tumultu et turba ex rerum vſu atq; expientia quæ vtilia forent reip. conſulere. Deinde ab reliquis ciuibus put cuiuſq; ætas exigit. ſententiã diceretur. Sic equidem arbitror ciuitas recte gubernaretur nec multum iudiciũ egeremus. Sed quã cuncta illa q bene et laudabiliter hætenus inſtituta videbant. nunc defluxere vt decernũt quidam faciliſter contra leges. et alii hæc ipſa decreta confirmant. non dubito inõ prerogatiuã fortiti ſed ex copoſito aſſidentes. et ſiquis alioꝝ fũt. ac ſententiã ritẽdici velit. huic qui repu. nõ amplius comũẽ ſed ppriam putãt minitant iudicia. diſſoluerũt ſententiã ex contetio. ne iudicãt. Silet vox illa preconis honeſtiſſima. quis cõſulere vult ex his qui ſupra quinquageſimũ ſint annũ et rurfus ex aliis gradatim ciuibus. Oratoꝝ impudentiã neq; leges neq; magiſtratus neq; tribus prerogatiuã habes neq; tribuli ipi cohercere iam pnt. his ita ſe hntibus et melius. vna reliq; eſt reipu. pars ſi quid ego intelligo. iudicia eoꝝ qui contra leges ſcribunt. quã ſi vos nũc diſſoluetis viri athenie. vel diſſoluentibus aſſentimini. predico vobis apte nullã vos amplius temp. habituros. Scitis em viri athenienſes adminiſtrandarum ciuitatum tres eſſe modos. nam aut tyrannus ciuitatẽ occupat. aut potentes aliqui. aut populus eam obtinet. Quum tyrannus. aut potens dominaẽ. cuncta ex eorum arbitrio voluntateq; gerãtur. Quum vero populus obtinet. tunc leges valent. Nullus ergo noſtrum ignoret. quoties de his qui contra leges ſcribunt iudicãt totiens de libertate veſtra iudicãri quãobrem in eo iureiurando quod iudices preſtant. primo loco poſitum eſt ſecundũ leges ſententiã dicturos. Videt. n. legum lator. quoties leges in ciuitate ſeruãtur. toties et libertatem ſeruãti. Quoꝝ memores odiſſe debetis eos qui contra leges ſcribunt. nec quicq; tale comiſſum pariſpede re. nec ob vilius grãam ab huius iudicii ſeueritate recedere. Non prætoꝝ qui iam pridem quibusdam oratoribus additi temp. euerterũt. non hoſpitiũ quoꝝ preces colligunt quidam ad iudicia ciuitan da. Sed quemadmodum in bello quiſq; noſtrum locũ ſibi comiſſum deſerere erubeſceret. ſic nũc eã partẽ reip. cuius cuſtodia hodie vobis comiſſa eſt non deſeratis. Conſiderare. n. debetis ciues vios vobis hodie temp. credidiſſe alios ad eſſe ad negocia obeũda. quos veriti et iuriſiurandi et legũ me mores. ſi nõ demus Cteſiphontem et contraria legibus et mendacia et inutilia reip. decreuiſſe. reſcãdite hincõi decreta cõſeruare libertatem compeſcite eos qui contra leges et cõtra vtilitatẽ reip. gerũt. quod ſi ita animati eã q dicentur audire voletis apte ſcio vos et iuſtam et piã et vtilẽ nobiſmetipſis et huic populo ſententiã laturus. De vniuerſa igitur accuſatione mediocriter mihi dixiſſe videor. de legibus autem contra quas Cteſiphon ſcripſit pauca dicere volo. Superioribus quidem tempo ribus gerentes quidam ampliſſimos magiſtratus. et pecunias publicas tractantes. ſuis largitiõibus efficiebant vt in ſenatu. et apud populum ab oratoribus laudarentur coronãq; et comendationes pu blice haberent. Itaq; poſtea quum ratio adminiſtratoꝝ ab eis repoſceretur tam accuſatores q; iudices ad ſummã difficultatẽ adducebant. Multiq; in maniſteſto furto reprehendiſis contingebat abſolui. nec immerito. Abſurdum em credo putabant iudices eũdem hominem in eadem vrbe. ac eodem forte anno reperiri a populo iuſticiã ac virtutis gratia coronatum. deinde paulo poſt in iudicio fur ti damnatum. Quare hi qui iudicabant non de ppoſito crimine ſed de verecundia populi ſententiã ferre cogebantur. Hæc igitur legum contemplanſ legem tulit & nimiũ quidem optimã neminẽ coronari licere. qui ob magiſtratum geſtum reddendis ratõibus obnoxius eſſet. Sed licet his cõ omi diligentiã a latore legum præſcriptis tamen reperiũtur contra hæc rationes quædam. quas niſi quis vobis exponat. faciliſter deciperemini. Sunt em qui in hincõi decretis mediocritatem quãdam ſequũtur. ſiquid mediocre poteſt eſſe in his quæ contra legem fiũt. Attamen ſunt aliqui qui ita moderantur ſententiã ſuã vt adiciant. tũ demũ fore coronandos quum rationem reddiderint. Et ciuitas q dem eodem modo iniuriã patitur. Nam anticipã laudibus & coronis examen de eis futurũ illud dumtaxat inter eſt. q in illa adiectione pudor & modeſtia quædam ſcribentis oſtenditur. Cteſiphõ autẽ iſtas leges conculcã. nec vllũ honeſtatis velamentũ opponẽs. anteq; rones redderet. anteq; examẽ ſubiret in mgratu ad huc conſtitutum coronari Demoſthenẽ ſcripſit. Dicet cõtra hæc alio mō

afferentes quoties electus quis ex decreto quicquid gerat. non esse eum magistratum sed procuratorem
 ac ministerium quoddam. Magistratus autem eos esse qui ex sortitione publica gerunt. & qui suffragiis
 populi creantur ut praetores. ut praefecti equitum ut alii deinceps magistratus. Alia vero cuncta procuratores
 esse. & opera ex decretis commissa. Aduersus ista ego legem afferam. quam vos Athenienses velut ex pro
 posito tulistis ad huiusmodi cauillationes appellandas in qua scriptum est omnes magistratus iudicio populi
 creatos & praefectos publicis operibus. Est autem Demosthenes publico muros opere praefectus. & omnes qui
 tractant aliquid publicum supra triginta dies. & qui iudicio potestate accipiunt. Omnes autem qui publi
 cis operibus praesunt iudicio potestate feruntur. Non enim subesse. sed praesente diuinitis lex iubet. Nam qui
 forte perueniunt magistratus non obscuri sed dari sunt eosque rationibus reddendis obnoxios. quae admodum
 alios magistratus lex facit. Quod autem vera dico. leges ipse vobis ostendent. Recita leges. **LEGES.**
 Quia igitur viri Athenienses quos lator legum magistratus appellat isti procuratores & ministeria voca
 bunt. vestrum erit opus meminisse & aduersus eorum impudentiam legem opponere eisque ostendere non
 esse locum apud nos sophistae astuto. verborum cauillationibus leges euertere adnitenti. Sed quanto
 quis eloquentior est tanto is si contra legem dicat maiori odio dignum puniri oportet. Debet enim viri Atheni
 enses una & eadem vos esse oratoris & legis. Quia autem alia lex aliam orator voce emittit legi assen
 tiendum est non impudentiae oratoris dicentis. Ad illud autem quod Demosthenes velut fortissimum
 iactabit pauca dicere volo. Dicit enim praefectus operi muros sum fateor. Sed ego centum minas recipi.
 super largitus sum & opus maius est factum. Quid ergo reddendis rationibus obnoxios sum. nisi for
 te proprie liberalitatis rationem quis reddere obnoxios est. Ad haec videtis quae iuste radeam in hac tamen exi
 gua. tanquam vetusta vrbe. Nemo non obnoxios est qui quoquo modo ad rem. se contulerit. Docebo autem
 primo in his quae quis minime putaret. Sacerdotes tam mares quam feminas obnoxios esse lex iubet. nec
 singulos solum veretiam vniuersos. ut eum olopidas. caduceatores. & alios omnes. Rursus praefe
 ctos nauium lex obnoxios facit. non publicas tractantes pecunias. nec viros redditus ministrantes. sed
 patrimonium suum pro vobis liberaliter consumentes. Nec solum praefecti nauium sed maximum omnium col
 legiorum calculis iudicium subiicit. Nam & consilium Ariopagi apud rationes sibi lex iubet. & examinem ve
 strum subire. Non ergo coronabit quis ex Ariopagi consilio nec patrium illis est. nec affectat id quod
 dem. nec satis esse putant si apud eos quis iniuriam non fecerit. sed si delinquat. poenis afficiunt. At
 vestri oratores nimia licentia exultant. Rursus consilium quingentorum obnoxios facit legum lator. atque
 ita obnoxios diffidit ut eum qui reddendis rationibus obnoxios sit. absentem fieri prohibeat. Dum bo
 ni dicit quispiam. an quia magistratum gessi urbem exire non potero. Ita ne pecuniis publicis subtrahtis
 fuga utaris. Insup eius patrimonium qui obnoxios sit. dedicari aut afferri aut alienari vetat. Demos
 tor esse voluit quoad rationem reddiderunt. At est aliquis qui in dignitate constitutus. neque tetigit quae
 quae ex publico neque consumpsit nam ergo rationem is reddet. Ita enim dicit lex hunc scribere debere se
 nec accepisse ex publico neque consumpsisse. Sine calculo autem & sine examine nihil relinquere quae ad
 rem spectet. Quod autem vera dico leges ipsas audite. **LEGES.** Quia ergo iactabit se demosthenes. i ver
 bis afferens propter illa quae supralargitus est obnoxios non esse. illud ei subiicere. At oportebat te De
 mosthenes. sinere patrium illud & legitimum pecuniam apud rationales fieri. quis accusare vult. Permite ut
 is qui vult ex ciuibus tecum disceptet quod ex multis quae ab re. habes pauca in muros confectioe
 expendisti. Noli hunc honorem praeperire. noli de manibus iudicium calculos extorquere. nec ante leges
 incedas sed post eas sequaris. Hoc enim popularis status civitatis efflagitat. Aduersus itaque cauillatio
 nes quibus isti utuntur hucusque mihi insum sit. Quod autem tunc obnoxios erat demosthenes quum iste coro
 nam ei decreuit. quae pro id tempus spectaculorum & muros faciendorum praefectus erat. Inec alicuius eorum magistra
 tum rationem reddiderat hoc ex publicis litteris docere conabor. **Lege** mihi super quo praetore. & quo
 mense. & qua die. & in qua concione demosthenes creatus est spectaculorum curator. ut videatis in medio
 magistratu. decretam sibi a Ctesiphonte coronam. **Lege** computus dierum. **DIERVVM.** Si igitur si ni
 hil ultra hoc ostenderem. in te Ctesiphon damnare. Capiunt enim ipsum non accusatio mea sed publi
 ce littere. Primum quidem viri Athenienses computator eligi publice consuevit. qui redditus ciuita
 tis per singulos magistratus populo resignabat. Deinde propter fidem Eubolo habitam qui spectaculorum
 cura gerebant. & si quid opus erat. ad eam rem edificabant. Erant praeterea viarum curatores & fere vni
 uerse civitatis administrationem habebant. Nec reprehendens ista dico neque increpans sed illud osten
 dere volens quod legum lator si quis pro vno minimo magistratu obnoxios sit. eum ante rationem reddi
 tam coronari vetant. Demostheni vero omnes simul magistratus Athenis gerenti non formidauit.
 Ctesiphon coronam decernere. Quod autem & muris faciendis praefectus erat demosthenes. quum
 hic huiusmodi decretum de eo perscripsit. quae publicas tractauit pecunias. & iudiciorum potestatem ac
 ceperat ipsum demosthenem ac Ctesiphontem vobis testem adducam. Ceterum enim pretore secundam
 die februarii exeuntis quum haberet concio scripsit demosthenes in ea concione conuocandas esse tri
 bus ad tertiam decimam diem marci. ut singule tribus curatores eligerent ad opus murorum. utque
 super ea re quaestores crearentur. Et recte id quidem ut essent a quibus rationem ciuitas reposceret.
 Recita mihi illa decreta. **DECRETA.** Ita sed reclamabat Demosthenes. statimque contendit. se neque ex sor
 titione neque suffragio populi creatum. & de hoc tamen ipse quae Ctesiphon multa facient verba. ego autem perbatone

ORATIO

afferam & dilucidam. & istorum artes funditus euerterem cuius gratia pauca premitam. Sunt enim viri athenienses magistratum species tres. Vna eorum qui sortitione vel suffragio populi creantur. Secunda eorum qui aliquid publice administrant supra triginta dies. & eorum qui prefecti sunt publicis operibus. Tercia in lege exprimitur. & si qui alii electi iudiciorum potestatem accipiant. Quum ergo excipit quis ex suffragio ac sortitione creatus restat quos tribus eligunt. ad publicas pecunias pertractandas eos esse electios magistratus. Hoc autem sic quotiens ut nunc aliquid tribubus committitur. velutivallum facere. aut naues. Quod autem vera dico ex ipsis legibus intelligite. **LEGES.** Mementote igitur eorum quae in lege superscripta sunt. Lex electos a tribubus magistratum gerere statuit & iudiciorum potestatem habere. Pandionis vero tribus demosthenem elegit ad muros opus. cuius gratia paulominus quam decem talenta ex publico accepit. Altera lex vetat obnoxium coronari. iudicare secundum leges iurati estis. Ctesiphon scripsit decretum. ut obnoxium coronaretur nec adiunxit quum rationem reddiderit. Ego contra leges haec esse scripta ostendi. leges. decreta. & testimonia ipsorum aduersariorum adducens. Quomodo igitur manifestius quis conuicti potest. Quod autem & preconium ipsius corone contra leges fieri decretum est. hoc iam ostendam. Lex manifeste iubet. si quis a senatu coronaretur in senatu preconium fieri. si a populo in concione. Alibi vero nusquam. Recita mihi ipsam legem. **LEX.** Haec lex viri athenienses summam habet honestatem. Non enim putauit legum lator oratorem ad externos gloriarum oportere sed satis esse si in sua ciuitate honore potiorum. nec multum in preconium. iactari legum lator. ita Ctesiphon autem quomodo. Recita eius decretum. **DECRETUM.** Audite viri athenienses. lex iubet apud Pincem in concione preconium fieri si quis a populo coronaretur. alibi autem nusquam. Ctesiphon vero in theatro non leges solum transgrediens verum etiam locum transmutans nec in concione populi sed in certamine tragœdiarum nouarum. nec in conspectu graecorum ut videant. scilicet qualem virum honoramus. Hic vero quomodo sic manifeste contra leges scripsit vna cum demosthenem resistens artificiosum se decipere conabatur. quomodo astutias iam vobis aperiam. Isti enim non prohiberi a legibus de eo qui a populo coronaretur extra concionem preconium fieri nusquam ostendere poterunt. Adducunt tamen dyoniscam legem. & recitabunt partem aliquam nihil ad hoc iudicium pertinentem. asserentes esse duas leges scriptas circa preconia coronarum. Vnam quam modo recitavi aperte extra concionem fieri prohibent. Alteram huic contrariam. quae tragœdiis fieri licentiam praestat. Secundum itaque hanc ultimam legem dicent Ctesiphonem scripsisse. Ego autem contra istorum artes leges vestras producam. quas in tota hac causa diligentissime prosequor. Nam si hoc verum est. & hic mos ciuitatem vestram irrepserit. ut inualide leges simul cum validis scriptis reperiantur. & dux de eadem re sibi ipsis contraria. quoniam amplius ciuitas ista putanda est. in qua leges idem fieri iubeant atque vetent. Sed non est ita viri athenienses. nec vos vnquam in tantam confusionem viarum ierum processistis. nec ista pars seipsum a vobis neglecta est. Sed per singulos annos diligentissime per viros prudentes ad hoc per populum deputatos examen de legibus habet. & si qua lex contraria alteri legi vel abrogata interualitas scripta reperiat. aut si de eadem re plures sint leges in tabulis describere eas iubentur & ad populum referre atque ita per suffragia alias tolli leges. alias relinqui & sic de quacumque vna fit nobis lex. & non plures. Recita leges secundum quas ista fiunt. **LEGES.** Si igitur dux forent leges de preconium faciendis. altera iam ex necessitate abolita fuisset. Sed quum nihil horum factum sit. manifeste apparet eos non solum falsa dicere verum etiam impossibilia. Vnde autem hoc mendacium sumant. ego vobis dicam pauca premitens. Quum fieret certamina tragœdiarum in urbe preconia in illis fieri consueverant. non ex populi decretis. sed alii a tribubus suis. alii ab aliis priuatim coronabantur. Erant & qui seruos manumittebant in conspectu totius multitudinis. Sed quod erat grauissimum hospitalitates & clientelas ciuitatum nacti quidam agebant. & certaminibus ipsis preconia celebrarent. quae a Chibus & Rhodiis aut ab alia quadam ciuitate virtutis gratia coronabantur. ex hoc autem fiebant. ut ludi impedirentur. & hi qui eo modo coronabantur plus honoris acciperent quam si ex decretis viris coronati fuissent. Nam ex populi decreto coronatis in concione nec alibi pronuntiare licebat. De his autem in conspectu omnium graecorum preconia fiebant. huius gratia lata est lex nihil pertinens ad eos qui a populo coronantur. neque eam legem dissoluens. neque illi contraria sed ad eos qui a tribubus vel hospitibus aut clientibus coronantur. & ad eos qui seruos manumittunt. Haec lex manifeste statuit nec manumissionem fieri in theatro ne a tribubus. aut ab aliquo quocumque coronatum pronuntiare. & si contra fiat poenam aduersus preconium imponi. Quum igitur ostendat lex eos qui a senatu coronantur. in senatu pronuntiare debere. eos autem qui a populo in concione. De illis vero qui a tribubus coronantur in theatro preconia fieri vetet. ne dedita opera coronas & falsas commendationes percipiant. Et adiungatur in lege neque ab alio preconium fieri posse absente senatu & populo ac tribubus. Quum haec excipiatur. quid reliquum est. praeter hospitalitatis clientelaeque coronas. Quod autem vera dico. magnum vobis argumentum adducam. Ipsam namque auream coronam de qua in theatro preconium fit sacram esse. Palladii lex iubet ut ab eo qui coronatus sit eam auferat. At qui quis vestrum auderet tantam illiberalitatem atheniensis populi arbitraris. Nedum enim ciuitas. sed neque priuatum quisquam ita generosus reperiretur. ut quam ipse donasset coronam. simulatque preconium secerit diisque sacraret. Sed puto quod hospitalitas erat corona consecrationem esse repperit. ne quis extremam beniuolentiam patriae anteponebat deterioris metis animique euadat. At coronam illam de qua in concione preconium fit nemo consecrat. se habere ea licet. ut non solum ipsi sed posteris eius monumentum domi habentes a charitate & beniuolentia populi nusquam discedant. & ob hoc adiunctum est in lege ne de aliena corona in theatro preconium fiat per

Quod si populus decreuerit, ut si qua ciuitas velit aliquē de ciuibus nostris corona donare, missis huc le-
 gatis a populo hoc petat, ut bis qui coronae plus vobis qui preconii fieri pmisistis, quā coronan-
 bus ipsis se debere existimet. Quod autē vera dico leges ipsas audite. LEGES. Quādo igit istī vox
 decipere volentes dicent ascriptū esse in lege licere preconii fieri, si populus decernat memēto te il-
 lis ubiicere, ita si ciuitas alia te coronet, & si populus atheniensis hoc faciat, locus ostensus est ubi fie-
 ridebeat. Verat eū lex extra concionē preconii fieri quā dicit alibi aut nūq̄. Tota die quā longa
 est licet dicas nūq̄ ostēdere, poteris te fin leges scripsisse. Restat mihi accusationis pars ad quā ma-
 xime ppero hęc causa illa ob quā corona dignū censet. Dicit, n. in decreto suo preconē pnu-
 nciare in teatro ad græcos q̄ coronat ipm atheniensis populus ob probitatē atq̄ virtutē, & precipue
 q̄ pseuerat dicere & facere optima ipi pplo, simplex posthac mihi oino sermo erit & vobis audien-
 tibus iudicare pfacilis. Oportet, n. me utiq̄ accusatore vobis ostēdere has demost. laudes eē menda-
 ces, q̄ nec incipit dicere optima, neq̄ nūc perseuerat vilia pplo facere, & si hoc ostēdero iuste Ctbesi-
 phon condēnabit. Oēs vctant leges falsas lras in publicis scribi decretis aduersario aut cōtra ostē-
 dendū ē vos aut vobis iudices eritis. Sic res ē. Ego vitā quidē demost. singulatim psequi longioris
 narrationis opus ē existimo. Quid, n. nūc quis enarret, aut q̄ sibi euenerūt in illo iudicio de vulnere
 quā Demost. nepotē suū apud ariopagitas detulit, & consurā capitis, aut militiam eius apud Ceti-
 fodotum ac nauigatōem in bellespontā, q̄ vnus ex prefectis demost. pretorē suū paternum am-
 cum quē in nauī portauerat, & cū quo mēsa sil & sacrificia cōia sibi fuerat, nō veritus est capitali iud-
 cio accusare. Aut Midie accusationē & alapas quas in orchestra accepit, q̄q̄ postea cōtumeliā ipsam
 & ppli p̄iudiciū, qui cōtra midia decreuerat p. xxx. nūmis vēdidit & dimisi. Hęc & bis silia tran-
 seunda mihi reor nō prodies quidē vos neq̄ certanē effugiens sed illud veritus, ne mihi contingat
 vera quidē dicere videri vetusta tū & nimīū vulgaria. Atq̄ o Ctbesiphō, cuius turpissima crimia ita
 dara & manifesta auditoribus sunt, ut accusator ea narrādo nō falsā dicere sed antiqua & nimīū no-
 ta comemorare videat. utq̄ hic auro coronādus est vel cōtumelia afficiēdus, ac te mendacia & contra
 leges scribere aufum, vobis iudices asp̄nari, vel p̄nas dare ciuitati oportet. Priuatis itaq̄ omis-
 sis de bis q̄ in temp. patratū est dare dicere aggrediar. Audio, n. ipsum q̄ sibi dicendū locus euenerit, res
 gestas suas in tria tpa esse diuisas. Quos vnū & primū (vt audio) cōputat illud tēpus in quo cōtra
 philip. p amphiboli bellum gessimus. Hoc aut tēpus pace & societate illa diffinit cuius philocrates
 auctor fuit & iste sil cum illo vt ego ostēdam. Secūdū tēpus esse dicit, quā in pace fuimus vsq̄ ad eā
 diem videlicet in qua idē ipse orator pacē ciuitatis dissoluit, & bellū decreuit. Tertiū ē tēpus ipsius
 bellis vsq̄ ad calamitatē in cōronia acceptā. Quartum ē p̄ns tēpus. Hęc dinumerās (vt audio) me cō-
 pellaturus ē aut petiturus qd̄ hōz tēporū acculem, & q̄n ipsum in rep. nō optime versatum eē dicā.
 At nisi r̄ndeam, sed inuolutus ab eā se relatur esse dicū, & ad suggestum redutur coacturūq̄ vt si-
 bi r̄ndeam. Ne igit vtaris vi demosthenis iam tibi r̄ndebo in conspectu iudicū & aliorū ciuū, q̄ cir-
 cūstant, & in conspectu græcorū qui huic iudicio affuerunt. Respondeo me oim trium tēporū quā tu diffinis res
 gestas tuas accusare, ac si diū velint & indices atque nos audiant, & ego illa q̄ ego noui a te facta me-
 morare valeam p̄batur me esse confido, salutis quidem nostræ deos immortales causam fuisse, &
 eos qui rebus ciuitatis humaniter vsi sunt calamitatum vero oim te causam fuisse. Vtar eodē ordie
 quo istum audio vsurum, vt primū de primo tempore, secundū de secundo, tertiū de tercio, quarto de
 p̄ntibus dicam. Ac iam ad pacem reuertar, cuius tu vna cū philocrate auctores fuistis. Vobis, n. lice-
 bat atheniēses anteriore illā pacem vna cū græcorū cōi conuentu facere si pmisissent. Vos quidem le-
 gationes quas eo tempore per graciā miseratis ad cōem societatem contra philippū suadendā expe-
 ctare, & p̄cedente tempore a volentibus græcis principatū accipere horumq̄ per Demost. & Philocra-
 tem ac p̄ eos corruptelas priuati fuistis. Quod sicui forte vestrum nūc primū audienti incredibile vi-
 det Demost. philocrati socium fuisse contra temp. p philippo, is audire velle me debet. Nam veluti
 quā pecuniarum iam pridem expensarum sedentes ratōnem inspiciamus, si falsam de illis opinionē
 domo attulimus tamen posito calculo nullus vestrum adeo peruersus est vt rationi non acquiescat,
 & verūetiam fateatur. Sic & nunc si quis vestrum banc opinionem habuerit, ac ea credulitate in iudi-
 cium venerit vtputet Demosthenem nūq̄ aliquid pro philippo vna cum philocrate gessisse, quis-
 quis ita putat neq̄ damnet neq̄ absoluat, priusq̄ audierit. Non enim aequū. Sed si me breuiter illa
 tempora recensentem ac decretum quod Demosthenes vna cum philocrate scripsit recitantem au-
 dire voluerit, si rationis calculos ostendet multa cū philocrate de pace & societate illa Demosthenē
 scripsisse vt supra modum assentatorem fuisse philippi: nec expectasse legatos sed causam fuisse ne
 ciuitas cum græcorum conuentu pacem faceret. Certoblecten vero Thraciæ regem faciū atq̄ am-
 cum populi Atheniensis philippo prodidisse. Si hęc vobis dare ostendam rogabo vos mediocrē
 rogationem vt mihi per deos annuat, primū illud tempus non bene Demost. in republica versatū.
 dicā aut vā vos maxie asseq̄ posse existabo. philo. scripsit decretū licere philippo caduceatores & le-
 gatos huc mittere pro pace & societate, ob hoc decretū accusat ē q̄ cōtra leges scripsisset. Venerūt
 iudicii tempora. Accusabat Lyci, respondebat Philocrates posthac Themistocles factus est pretor.
 Eo tpe Demosthenes, in cōciliū recipiē, nō sortitē aliq̄, sed ex cōposito loco illū mercatus, vt cuncta

AESCHINIS IN CTESIPHONTEM CLXXV

em filios odit. & malus e pater. nuq bonus gubernator populi esse pot. Nec is qui charissima & familiarissima corpa non gliscit & fouet: nuq nos alienos pluris existimabit. Nec qui priuatim e malus. nuq publice bonus esse pot. Nec qui domi e improbus. i macedonia atq legatone pbus foret. No. n. mores sed locu mutauit. Vn igit postea mutatus e. Hoc n. fm e tepus & qobrem ex eisdem actionibus i rep. philocrates quide exul e factus demost. vero alii pfuit accusator. Et quod scelestus iste i calamitates vos infecit. Hoc n. maxime dignu est cognitu. Quin philip. pylas ingressus Phocias vrbes euerisset. ac thebanos cōtra nos vt tac putauimus corroborasset vos i magna formidine constituti. legatos qui p pace missi fuerāt ad philip. maximis rumoribus agitabatis sed p̄cipue philocratem & demost. q̄ bi nō solū legati fuerāt. sed etiā decreta de pace cōscripserāt. Contingit aut p̄ id tps aliq̄ esse dissentionē inter demost. & philo. de bis ferme rebus. de q̄bus & vos ip̄i suspicaremīni. q̄ orta discordia cū innatis sibi vicis timiditatis & iudicij & largitionū cōtra philocrate scorsum cōfultare coepit. ratus si eoz qui secū in legatōe fuerāt. & philip. accusator apperet. forte vt philo. manifeste interret. & alii legati in piculo poneretur. ip̄e vero magnus euaderet. ac p̄ditor socioz & improbus fidē apud pplm nāsceret. Hoc itaq̄ intueres quidā belli cupidi. ip̄m leti ad suggestū vocābant solū incorruptū. solū integrū vocitātes. Hic aut asurgēs principia belli & turbatōis illis p̄stabat. Hic e. n. viri athe. q̄ prim⁹ serriū & doriscū. & ergiscē. & myrgiscē & gami. & gaudia loca reptit q̄ ne noia quidē prius audieramus. atq̄ ad hoc res deduxit. vt si non mitteret philip. legatos cōtemnere ciuitatē. Si mitteret speculatores nō legatos misisse diceret. Si ad alicuius ciuitatis arbitriū cōtrouersias decidi volebat. non eē illā aequā vobis & philippo asseuerabat. Allone sum nobis dabat hic nō accipere si daret. sed si redderet suadebat de syllabis disceptans. tandē Aristo demo & aliis qui cōtra ius foederis in thessalos & magnesios exercitiū duxerāt coronā decernēs. pacē fregit bellū & captiuitatē induxit. Eniuero ferreis & adamātinis. & ip̄e inq̄ muris atbicā cōstruxit thebanoz & euboie societate. At in bis o viri Athe. tres maxias iniurias p̄pelli fuistis p̄perans de maxia thebanoz societate loqui premitā de euboia dicere. Vos o viri Athe. multas & insignes passi annes archo chalcidēsi callix & Thauroschenis pie. quos iste accepta mercede atbeniēses scribere audeat. ac rursus a themisono cretensi. qui p̄ pacē Oropū vobis abstulit. eoz sponte obliti quoniam thebani Euboia inuaserunt. vt ciuitates sibi subditas faceret in quinq̄ diez spacio auxiliū tulistis. & maritimis & terrestribus copiis. & ante q̄. xxx. dies trāsierint. victis thebanis & Euboia dñium nacti ciuitates & libertatem illis reddidistis. & merito. nō. n. putauistis esse iustum. vt iniuriāz memoriā seruaretis i eo tpe. in quo illi nobis se credidissent. Ac ipsi tāto bñficio a vobis accepto nō siles vobis grās reddiderunt. Sed quū celerrime trāsiiissetis in euboia Plutarcho auxiliū ferētes licet primū se amicos nobis oñderēt. tñ & primū in Tamynas venistis & Cotyleon moctm trāsiiistis. callias q̄ pecunia accepta tutat. cernēs castra nostra difficillimis locis posita. vñ nemo nisi victor euadere poterat. neq̄ terra aut mari confiliū habere contractis totius euboiaz copiis & a philip. adiutus. ac frater eius Thauroschenes. qui nūc vos oñes cōpellat & salutem pbocēsis traductis militibus castra nostra inuaserunt putantes se cūctos deleturos. Ac nisi primū deoz aliquis castra nra seruass et deinde milites nostri pedites & eq̄tes viri p̄bi fuissent ac vicissim periculum fuisset. ne summū dedecus pateremur. Nō. n. calamitate bello accipe maximū est malum. sed qñ ab indignis hostibus puenit duplicat calamitas. Vos tñ talia p̄pelli callix reconciliari veniam dedistis. Sed ille paulopost ad naturam suam reuersus verbo q̄dem euboiaz conuētum in chalcide ordinauit. Reuera autē euboia contra nos instruxit sibi autē tyrannidē parauit. Atq̄ huius rei adiutorē sibi philip. fore sperans abiit in macedonia. & circuibat cū philippo atq̄ vnus amicoz eius noīabat. sed paulopost iniuria philip. illata inde pfugus seip̄m thebanis subiecit. deinde illis quoq̄ relictis quoniam plures euolutōnes q̄ euripus ip̄e apud quē habitabat fecisset. incidit in thebanoz ac philip. inimiciā. Nescius ergo quid ageret indicto iam contra eum exercitu. vñ p̄spexit salutis spem sibi relinqui. vt atbeniēsis populus sibi noīato socio auxiliū ferre sibi iure iurando cogere. si quis contra eū veniret. qd̄ perspicuū erat futurum. nisi vos p̄hiberetis. Hoc igit medicatus legatos mittit glācerā & empodena & odiodoz ferētes quidem populo vanas spes Demostheni vero argentū. tria erāt q̄ sil emit. Primū vt societate nra potiret. nullā. n. erat sibi remediū. si populus memor iniuriarum suaz societate eius repudiasset. sed aut Chalcidē relinq̄re. aut i ea persistens. in ea interire cogebat tate contra ip̄m copie parābatur thebanoz atq̄ philippi. Secundū mercedem tradidit illi qui decreuisset ne chalcidēses atbenis in cōuentu adesse tenerēt. Ter cūm ne one ip̄e fingit & Ctesiphon optima dicere affirmat. pdidit ciuitatis tempora. & in societate perscripsit nos Chalcidēsi auxiliū ferre. si quis contra atbeniēses veniret. Munera autem ex quibus ad bellum conferebat funditus sustulit. speciosis vocabulis res turpissimas complectens. & vos per speciem honestatis decipiens. oportere dicitans ciuitatem nostram primo de auxiliū ferendo indigentibus grācis. secundō de societate vtilitateq̄ cogitare. Vt autem videatis me vera dicere cape Callix scripturam & societate & recita decretū meū. **DECRETVM.** Nōdū est graue hoc q̄ tpa ciuitatis adeo oportuna q̄ cōuētū & mīere vedita sunt. Sed illud grauissimū videbit. qd̄ dicitur sum in tñ. n. p̄cessere callias qd̄ petulātia. demost. vero (quē laudat Ctesiphon) corruptelz vt. x. talēta q̄ oreite & cretriēses ad bellū cōferebat. vidētib⁹ itelligētib⁹ p̄spiciētib⁹ nobis subtraherēt atq̄ citates ex cōuētū nro atq̄ atheis in chalcidē & euboia trāsferēt cōuentū. Quēadmodū autē & p̄ qs fraudes hoc fecerint. id iā opepiū

fuerit audiuiffe. Ferē. n. ad nos nō amplius p oratores sed p seipm callias qui in concionē veniens
 verba narrauit a demost. sibi cōposita. Dixit. n. se nuprime ex pelopōneso redire ibi centū talētorum
 tributū cōtra pbilippū ordiāsse ac narrauit q qnq̄ cōtribuere oporteret. Acbeos quidē omēs & Me
 garēses. lx. talēta ciuitates at Eupoie ciuitas quadrāgita ex quib⁹ pecuniis maritimas & terrestres
 copias pari posse. Esse p̄terea multos alios qui cōtribuere cupiant. Itaq̄ neq̄ pecunias. neq̄ milites
 ad bellū defuturos. Hoc apte dixit et si res quasdā archanas b̄re. & cas⁹ eē quosdā cōscios ex ciuib⁹
 v̄ris. Tandē cōpellato demost. vt sibi testaret rogauit. Hic at cū magna grauitate suggestū adies cal
 liam inaxis laudibus p̄secutus ē. & archanū illud se scire finxit. legatocem aut suā in Pelopō. & archa
 naniā se referre velle dixit. Sūma verborū fuit. oēs pelo. oēs archanias ad mūera belli cōtra pbilip.
 suscipiēda dispositos. esse at nūq̄ pecuniaz ordinataz adiplendas centū veloces naues. & ad pedi
 tum. x. milia. & equites mille fore isup vrbanas copias ex pelopon. quidem sup duo milia armatoz.
 ex archanania vero alios totidē tradi nobis ab oibus istis principatu. Futura at hic nō p̄t logū t̄pus.
 sed. xvi. die mē. Nos indictū eē ciuitatibus oēs cōuenire debere atbenis i plenilunio. Et. n. demostb.
 hoc p̄cipuū b̄t. Nā alii qn̄ mentiūt. obscura & idetermiata dicere conāt redargutionē formidantes
 Demost. vero qn̄ mētē primū cū iureiu. mētē sibi euerfioiū imp̄catus. dein q̄ dare scit nūq̄ eē futu
 ra ea assenerare audeat. dinumerās dies & t̄pa. & quoq̄ corpa nūq̄ vidit. eoq̄ noia enarrat. & mutans
 eos q̄ veritatē dicūt. Quāobrē maxio ē dignus odio q̄ ip̄obus quim sit bonorū signa corrupit. His
 dictis decretū scribet legendū tradit p̄lixius quidē iliade vanius at q̄ verba q̄ dicere consueuit. & q̄
 vita eius. plenū spe re⁹ nūq̄ futuraz. & exercitiū nūq̄ deligēdorū. Abactis itaq̄ nobis loge a furto
 suo. & p̄ vanas spes suspēsis scribit decretū vt legati in eretria mittant rogaturi cretriefes (nimitū. n.
 rogatoe indigebāt) ne aplius nobis cōtribuēt qn̄ talēta. sed calliaz ac rursus alii legati i oreū roga
 tari vt eandē hostē & amicu cū atbeniēsisibus putarēt. dein ascripsit decreto. vt qn̄q̄ talēta nō vobis
 p̄deret. sed calliaz. qd̄ aut vera dico pompa & triremibus & vanitate decreti omilla recita decretū. &
 furtū tange. quod scelestus & insanus iste cōmisit. quē Cebesiphon ēt in hoc decreto p̄seuerare in di
 cendo ac faciēdo optima pp̄o atbeniē. p̄scripsit. **DECRETVM.** Ergo triremes & exercitiū & pleni
 luniu & conuētū verbo audistis tributa vero decē talētoz q̄ focū cōferēbāt reuera p̄didistis. Reliquū
 mibi ē dicere quō demost. accepta mercede triū talētoz ista scripsit. talentū ex chalcide a callia. talēti
 ex eretria a Clitarcho tyrāno talēti ex oreo: qd̄ q̄ p̄lariter viuūt. & cūcta deliberatōe publica gerūt
 rem detexit & latere nō pmisit. Fatigati. n. pbilip. bello oreitx quim nescirēt quo se verterēt mittunt
 ad demost Gnosidemū caligeni filiū eius qui aliq̄n in oreo plurimū potuit. postulātes vt talentū ciui
 tati dimittat. ac pollitētes areā statuā sibi i oreo posituros. Hic at rudit se puo are nullatenus idige
 re talētum p̄ calliā exactūz. Necessitate q̄ adducti oreitx cū inopia publice laborarēt assignauerūt si
 bi p̄ talento publicos redditus. & vsuras demost. soluerāt largitōis suaz mēse quolibet dragmā vni
 miaz. donec talētum exsoluerēt. & hęc acta sunt publico decreto. qd̄ cape & recita. **DECRETVM.**
Orcitaz. Hęc decretū o viri atbeniē. dedecus ē ciuitatis v̄re redargutio at nō puā re⁹ a demost. i rep.
 gestaz. Manifesta vero Cebesiphōtis dānatio. Qui. n. sicuturpiter largitōibus corruptus ē. vir bonus
 fuisse nō p̄t q̄ iste in suo decreto ausus ē dicere. Sequit̄ iam terciū t̄ps imo amarissima oim tēpestas
 in qua demost. res græciæ n̄asq̄ subuertit: sacrilegio in delphico tēplo cōmisso. & societate t̄ebāo
 rum nequaq̄ vobis æqua p̄ iniuriā inita. Incipiā vero ab his q̄ in deos p̄petrauit. Est viri atbeniēsis
 ager cirrbeus. & portus qui nunc nefastus & execratus vocat̄. Hęc regionē habuerūt olim cirrbi
 & acragallide genus boim audax ac facinorosum qui templū delphicū spoliabāt. & ambitōnibus i
 festi erat. Indigne ergo id passi primū (vt ferē) maiores nostri. dāinde alii ambitōnides ab oraculo
 q̄siuerunt q̄ poena illos affici oporteret. & rāsum accipiūt. bellū p̄seq̄ cirrbeos & acragallidas. omēs
 dies & omnes noctes. ac vastis agris & homibus in seruitutem adactis dedicare appollini pythō &
 dianx & latonx. Minerue p̄uide. & hanc regionem neq̄ ipsos colere neq̄ alium p̄mittere. Accepto
 itaq̄ oraculo ambitōnes decreuerūt Solone atbeniēsi sententiā dicēte. viro legū ferēdaz docto. &
 in poetica p̄biaz enutrito exercitiū contra nefarios boies ducere fm appollinis oraculū. Sic itaq̄ co
 piis cōtractis homines in captiuitatē adegerunt. portum impleuerūt vrbem eoq̄ diruerunt & regio
 nē fm oraculum sacrauerunt. p̄stīto sup hoc iureiu. fortissimo nec ipsos sacram terram culturos nec
 alteri p̄missuros. sed auxiliū laturōs deo & sacre terre manu & pede & oipotētia. Nec satis fuit eis
 hoc iusiu. sed execrationē grauissimā p̄ bis rebus fecerūt. Scriptū ē. n. in ea siquis illa trāsgrediat̄
 vel ciuitas vel priuatus vel gens nefarios ac pollutos esse appollinis. dianx. latonx & minerue p̄ui
 de. Et adiicitur nec agros eorum fructus p̄ducere. neq̄ vxores filios parere similes parentibus sed
 monstra. neq̄ pecora fm naturā pullos facere esse illis calamitatem belli iudicioz & fori disp̄gi ip̄os
 & domos & genera eoq̄ nec vnq̄ appolli nec dianx neq̄ latonx neq̄ Mineruz p̄uide rite sacrificare
 posse. neq̄ eorum sacra recipi. quod aut vera dico. lege oraculum audite execrationem meminertis
 iusiu. quod maiores nostri cum ambitōnibus iurauerunt. **ORACVLVM.** iusiurandum execra
 tio. Hmōi execratōe & iureiu. & oraculo etiā nunc in l̄ris extātibus Locri Amphisei. immo p̄cipēs
 eoq̄ viri audacissimi agrū colebāt. & portum illū nefastum & execratū iurauerant atq̄ inhabitauerāt
 & ab his qui nauigabant portoria exigebant. quosdā etiā ex ambitōnibus pecuniis corruperāt
 quorum vnus erat demostb. Creatus em̄ a vobis Pylagoras accepit mille dragmas. ne aliquā menti
 onē de ip̄is apud ambitōnes inferret. p̄cti isup erāt singul̄ anis sibi. Athenis mittere mias vīginti
 ex illis p̄fanis execratūq̄ pecuniis vt hic eos descenderet. Vñ magis q̄ prius sibi euenit. quemcunq̄

attingere siue priuatū siue in dignitate cōstitutum. siue ciuitatē eorū singulos i maximas calamitates
 mittere. cōsiderabitis eū siue demoniū siue fortunā q̄ ex impietate lucrosū effluxit theophrasto p̄to
 re Pilagoras elegistis Midia anagrasium: quē multis de causis vt uiuerēt optare. & theasilea lesbū
 accitium cū istis me. Contingit aut prius q̄ i delphos puenissemus diognctum sacratore febricitare.
 Hoc idē accidit Midia. Alii vero ambitōes cōsedebamus. Nūciabat at nobis ab his q̄ beniuolentiā
 ciuitati ondere nolebāt amphiseos tota mēte i thebanos cōuersos decretum fecisse cōtra ciuitatem
 nrām. in quo atbeniēsem pplm. L. talētis cōdemnabāt q̄ aureos clypeos ad nouū tēplū posueramus
 anq̄ tēplum absolueret addito decenti titulo. atbeniēses a Medis & theba. q̄n cōtra grecos pugna-
 uerunt. Vocatus ḡ a sacratore in cōcessu & aliq̄ p ciuitate dicere iussus. qum ad dīcedum me parē.
 ac p̄mptius quodamō cōcessum intrassem. vocieras qdā amphiseus vir scelestus (ac vt mibi videba-
 tur) nulla doctrina ibutus fortasse ēt demonio quodāipm trabente. principio inq̄ o viri greci si sa-
 ni fuissetis. ne nomē quidē atbeniēsi ppli p hōse dies noiare debuissetis. sed tanq̄ nefarios atq̄ pollu-
 tos tēplo excludere. Et sil' lociatatē phocensiā. q̄ crobilus ille scripsit memorauit. & alia mltā & gra-
 uia cōtra ciuitatē nrām iuectus ē. q̄ ego neq̄ tūc potui. neq̄ nūc sine molestia memisse. Audiēs vero
 mibi mentē sacrae terrae. quā amphisei cōtra fas colebāt. Atq̄ ibi exns ondi ambitōibus Cirrbeū
 agz subiacet. n. tēplo. ac totus oculis patet. Aspicite inq̄ o viri ambitōes agz ab āphiseis cultū. Vi-
 detis domos inaedificatas cernitis oculis ne fastū & execratū portum muro circūdatū. Scitis vos ipsi
 nec aliis testibus idigetis amphiseos portoria exigere. & pecunias ex sacro portu accipe deīn recita-
 ri iussu oraculum dei. insurādum a maioribus p̄stitum & execratōem sup bis factā. Atq̄ edixi me q̄
 em p p̄plo atbeniēsi p me p filiis. atq̄ domo mea auxilium ferre deo. & sacrae terre. manu. pede. vo-
 ce. & oipotencia. ac vrbe vrām q̄tum ad hoc attinet. apud deos expiare. Vos at inq̄ p vobis cōsiliū
 capite adstāt sacra altaribus priuatim & publice deos bona p̄caturi estis. Cōsiderate ḡ q̄ voce q̄ mēte
 qbus oculis. & q̄ fiducia vota faciatis. si bos nefarios & execratōibus obnoxios ipune dimittatis.
 no. n. obscure sed apte scriptum ē. q̄ pati oporteat tā improbos illos & scelestos. q̄ eos q̄ pmiserint.
 tandē in execratōe exprimit nūc rite sacra facere. q̄ non p̄buerit. neq̄ appollini neq̄ dianae neq̄
 latone. neq̄ mineruae p̄uide eorū sacra nō recipi. Hec & alia multa locutus qum finē dicendi aliq̄n fe-
 rissem. clamor plurimus & strepitus secutus est āphitionē. nec āplius de clypeis a vobis suspēsis. sed
 de poena amphiseorū fmo hēbat. Iam itaq̄ magna diei pte trāfacta p̄fectus p̄co edixit oibus. qui in
 reate forent. tā liberis q̄ seruis. vt postridie cum dolabris & securibus adessent. vtq̄ sacratōes & pi-
 lagorū cōuenirēt ad ferēdum auxilium deo & sacrae terre. Siq̄ vero ciuitas nō adesset. eā tēplo arceri
 & pollutā esse. & execrationi obnoxia. Seq̄nti die prima luce ad locum edictum cōuenim⁹. Inde in
 Cirrbeum agz p̄fecti portum illū dirruimus. domos & bitacula incēdimus. His pactis qum regre-
 deremur Locri āphisei q. lxx. sta. p̄cul a delphis incolunt. raptis armis p̄pariter cōtra nos irruerunt
 & nisi cursu in Del. aufugissemus. picm̄ inortis subibam⁹. Postera die Coctilus q̄ p̄erat cōcionē ha-
 buit (Cōcionē q̄ppe vocat. q̄n nō solum Pilagore & sacratōes cōueniuūt. sed ois multitudo eorū q̄
 sacra faciunt. & deo vtunt) Hic multa & graua i amphiseos dicta plurimaq̄ fuit cōmendatio ciuita-
 tis nrā. Tandē decretum fuit sacratōes p̄xima Pylea pficisci in Pylas cum dogmate. & āphisei p̄o-
 nas darēt. p bis que i deum & sacra terra & amphitōes p̄petrauerāt. qd̄ at vera dico scriba vobis de
 cretum illud recitabit. **DECRETVM.** Hoc dogmate p̄miū i cōcilio. deīn apud populū a nobis ex-
 posito. qum ciuitas optime sentiret. ac pie facere velle demost. qui scelus amphī. defendere conaba-
 tur. & a me palam refutatū fuerat. postq̄ vidit secreta via nihil pficere posse. curiam ingressus ē. ac
 ibi priuatis exclusis sententiā protulit circūueniens impietiam illius qui scripsit. Hoc idem p̄scripsit
 decretum eē a populo in cōcione. licet populus iam surrexerat. & ego abierā. nō. n. cōcessissem vnq̄
 si affuissem. Summa decreti fuit. sacratōrē atbeniē. & Pylagoras qui p̄petuo fuerint pficisci debere i
 Pylas & in Del. debitis t̄pibus fm ordinatōem maiorū nostrorū. Speciosa quidem verba. sed turpissi-
 ma opera. Vetat. n. in cōuentu apud pylas adesse. qui necessario an illud tēpus haberi debeat. Et rur-
 sus in codē decreto manifestius & acerbis scri. sacratōrē athe. & Pylagoras qui p̄petuo fuerint. nō
 fieri p̄iceps ei⁹ cōuētus. neq̄ verboz. neq̄ opoz decretoz. neq̄ rei cuiusq̄. nō eē at p̄cipies. quid tā
 dē est. vtz veraloquar. an ad voluptatē audietium verba faciā. loquar equidē vera. nā verba ad vo-
 luptatē audietū facta. sic ciuitatē nrām disponere. Non sinit memisse iussu. qd̄ maiores nrī iurauerūt.
 neq̄ oraculi. nos itaq̄ pp hoc decretum nihil egimus. alii vero ambitōes in pylis cōuenērunt p̄ter
 vnam ciuitatem. cuius ego neq̄ nomen proferrem. neq̄ eius calamitates quēq̄ grecorū attingāt. Ibi
 decreuerunt contra amphiseos exercitum. ducemq̄ elegerunt coryp̄bum farfalium. Non erat tunc
 in Macedonia philip. neq̄ in grā. sed longe apud Sevtas exercitum ductabat. Quem statim demost.
 affirmare audebit contra grecos a me inductum fuisse. profecti igitur primo exercitum amphī. val-
 de humaniter amphiseos tractauerunt. Pro maximis em delictis pecunia multauerunt p̄scriptis
 tēpibus deo exolendam. pollutos vero & auctores maloz expulerunt. alios vero qui deum veriti
 aufugerāt. reduxerūt. Sed qum postea nec pecuniā soluerēt. & pollutos illos reduxissent. bonosq̄ ab
 ambitōibus pauloante restitutos expellerēt. rursus contra eos exercitus ducit. reuerso iam pridē
 Pbi. ab expeditione Scithica. diis nobis principatū tradentibus p̄ictatis lux. Demost. at corruptela
 ipediētē quomin⁹ eū p̄cipatū accipem⁹. at nōne p̄dixerūt. nōne significauerūt nobis dii q̄si būana vo-
 ce vt caueremus? Nullam vnq̄ ciuitatem vidi magis a diis immortalibus seruatam. magis a ciuibus

euerfam. Nō satis erat signū mysteriis habitu. vates predixit cauendū eē. & mittēdū in Del. ad scisci
 tandū quid agi oporteret. Vex demost. se opposuit. & pythiā sectari ptes philippi cauillatus est. Vir
 vtiq; indoctus. & plen⁹ nimia licētia sibi a nobis cōcessa. nōne phibetibus sacris exercitum misit in
 piculū manifestū. Atqui nup ausus ē dicere philippū ea de cā in atbicā nō venisse. q̄ litare non pote-
 rat. q̄ igit̄ poena dign⁹ es o grācie clades. si victor nō venit in eoz qui victi erant agrū q̄ sacra sibi n̄
 fierēt. tu indubio. martis discrimine anq; litares exercitū misisti. Vt; coronare in calamitatibus nris
 vel exterminare te oportet. Vex. n. nō qd̄ t̄pibus nris nō accidit ex his q̄ nec sp̄are. nec expectare q̄q;
 debuit. Non. n. boim vicā iuissimus. sed ad stuporē postez nati fuimus. Nonne p̄sax rex qui Atbū
 p̄fodit. qui bellepontū cōiunxit. qui terrā & aquā a grācie postulauit. qui in eplis ausus ē scribere
 se dūm cūctoz boim ab ortu solis vsq; ad occasum. nūc non de impio. sed iam de sui corpis vita de-
 certat. Ac eisdē videmus & huius grācie & principatus in p̄sas dignatos qui tēplū delphicū libera-
 rūt. Thebæ nō vrbs nobis p̄pinqua vna die ex mediō grācie abrepte sunt Lacedemonū miseri qui
 principatū grācie dudū habuerāt. p̄ contagiū eius templi ruentes nūc obsides tradūt ad alexandrū
 transmittēdos. hoc passuri ipi & ciuitas eoz quē victori libuerit. Nostra aut̄ ciuitas cōe grācoz refu-
 giū ad quā legationes olim ex tota grācia venire solebāt salutem a vobis postulātes nō amplius de
 principatu grācoz. sed iam de paterno solo retinēdo laborat. Et hęc vobis euenerūt postq; demost.
 ad rēp. se cōtulit. Recte. n. de his Hesiodus poeta oñdit. Dicit. n. quodā loco dicēs populos & concī-
 liū p̄bēs ciuitatibus ne malos gubernatores accipiāt. dicā vobis carmina ob hoc puto vos in pue-
 ricia cōstitutos poetas addiscere vt viri facti eoz sentētis fruamī. **CARMINA.** Si remoto carmī-
 sniam cōsiderabitis. puto viri vobis nō esse hęc hesiodi poemata. sed oraculū in demost. Eten̄ naua
 les terrestresq; copiē funditus euerse sunt ex huius actionibus. Sed puto ne Frinondas. neq; curiba-
 tes. neq; alius quisq; ex illis antiq; pessimis viris talis incātor & magus vnq; fuit. q̄ o terra & dii
 & demones & hoies. quicūq; vera audire curatis dicere ausus ē aspiciēs in ora vīa Thebanos socie-
 tatē nobiscū inisse non t̄pis cā. non ob timorē eis ipēdentē. sed pp̄ suas oñones. Atq; multi legati an̄
 hūc ad thebanos p̄fecti sunt ex his qui maxie familiares illis videbāt. Primus hic Thrasibulus vir
 thebanis acceptissim⁹ deinde thrason. qui cū thebanis hospitium habet. Leodamas Abarneas nō
 ferior demost. in eloq̄ntia (sed vt mibi vr̄) in dicēdo suauior. Archidamus iste vir facūdus. & magna
 p̄pter thabanos picula p̄fessus. aristophon etiā qui longo t̄pe apud nos. p̄pter thebanos in suspitō
 ne fuit. Pirāduus qui ad huc & viuic. Sed tñ nullus vnq; couertere illos ad nrām amicitā valuit. Cām
 equidē scio. sed p̄pter eoz calamitates dicere omittero. At puto qum Pbi. metā illis ablatam thesalis
 reddidisset. & bellū qd̄ prius ex Boetia deleuerat. itez reduceret. ac tandē Elaciā occupasset. tūc iam
 in summo piculo constituti vos vocauerūt. & vos pedestribus eq̄stribusq; copiis egressi thebas ad-
 iuuistis anq; de societatis vel vna quidē syllaba a demost. scriberet. Ducebat autē vos thebas t̄pus &
 metus & societatis cōmoditas. non aut̄ demost. Nā in his quidē rebus tria maxime a demost. cōtra
 vos gesta sunt. Primū q̄ pbi. noie quidē contra vos bellū gerēte aut̄ multo magis thebanis infesto.
 vt res ipa oñdit. Et quid opus ē verbis hęc demost. occultauit. fingēs aut̄ societate esse futurā non
 t̄pis cā. sed p̄pter legatōes eius pp̄lo suavit non eē laborandū. quibus conditionibus societas fieret
 dūmodo fieret. Quo quidē facto vniuersam Boe. thebanis p̄ditā fecit. scribēs in decreto. siq; defici-
 at ciuitas a thebanis. atbenic. auxiliū ferre. deinde pecuniarū quibus erit opus ad bellū. duas partes
 Et principatū rei maritime coem fecit cū thebanis. sumptus aut̄ pp̄rios vros terrestres nō rei si vera
 fateri volumus totū cōcessit thebanis. vt nec postea facultatē habuit Stratocles dux nr̄ de salute mili-
 tū ex sua sentētia puidēdi. Et hęc nō ego solus accuso. sed omēs & vos cōfesi estis. qui p̄ his rebus
 iram qndā tunc suscipistis. Sed accidit iam vobis ita crebro malefacta demost. audire. vt nullā admi-
 ratōem de eo suscipiatis. Sed non ē ita faciēdū. imo grauius ferre. ac si reliq; saluā eē vultis. poena affi-
 cere debetis. Secūdū multo magis q̄ libertate ppli atbenic. funditus sustulit. & trāstulit in thebanos
 p̄ cōicationē reoz thebanis cōcessam. in quo tanta sibi ipi potentia circūdidit. vt dicere postea auderet
 ad pplm̄ se legatū abituq; quoties sibi videre. etiā si vos nō mitteretis. Et si quis eidē cōtradiceret
 ex ducibus vris ingratū sibi pere. & nihil cōtradicere assuefaciēt. cedere inq; debere arma suggesto
 P̄sā nāq; bōa nos accepisse ab ipō ex suggesto q̄ a ducib⁹ ex re militari. Milites vero cōduces & pe-
 cunias subtrahēs militares mille ex illis me reclamāte ap̄bis eis cōcessit picl̄m ciuitati supinducēs ex
 copiaz diminutōe. qd̄. n. putatis philip. p̄ id t̄ps optasse nōne supari copias vras vt n̄ sil̄ cū oibus. sed
 seorsum i amphisa cōtra milites conductos. seorsum alibi cōtra vrbanas copias dimicaret. & magna
 plaga iā an̄ p̄cussos grācos nimis alacres i plio repire. Tātoz maloz cā demost. n̄ bñ fecū actū putat
 si penā nō dederit sed nisi aurea corona coronet̄ grauate fert. Neq; satis ē sibi in cōspectu nostro p̄-
 conium fieri. sed nisi in cōspectu grecorum fiat designatur. Sicut vt videtur peruersa natura ma-
 gnæ licentie assumptæ publicas calamitates inducit. Tercium & supradictorum omnī maximū est
 quod dicturus sum. Qum em̄ Philippus non contēneret grācos neq; ignoraret. non em̄ erat deci-
 piens se. in breui vnus diei pericula de omnibus simul rebus ceterarum & ob hoc pacem affectaret.
 & legationes mittere decreuisset. quinq; magistratus thebani periculum belli horrerent. & merito.
 nō em̄ orator rei militaris iperitus ac desertor ordinis illos mouebat. sed p̄hocēse bellū p̄ decē anos
 agitatum indebilem doctrinam ipis p̄bebat. quā itaq; sic res eēt. intelligēs ista demost. ac magistra-

AESCHINIS CONTRA CTESIPHONTEM CLXXVII

tus thebanos per se pacem facere. & aurum a philippo accipere suspicatus indigne ferens. si ipse quoque largitione careret. in contione per siluit. nemine de facienda. aut non facienda. pace cum Pbi. mentionem faciente. sed quasi per conio indiceret ptes largitionum sibi referri oportere. iuravit per mineruam quod (ut videtur) perbidias non solum admirationem intuentium. sed etiam pro deieratione demosthenis operatus est. si quis diceret pacem cum pbi. esse faciendam. eum criminibus captum in carcere tractum. Cleophonte magistratus ac milites nostros remiserunt ut de pace consulerent. Hic omnino amens facto suggestum ascendit. & perditores graecorum eos appellauit. At iste qui nunquam hostes aspexit se auctorem petentibus vos in quibus legatos vestros a thebanis ut saltem militibus vestris transitum concederet contra philippum profecturum. quare veritatem magistratus. ne perditores videretur pacem omiserunt. ad plium se comparauit. Quod in loco meminisse dignum est. optimorum viros quos iste non consecutus sacris in manifestum periculum a se missos ausus est postea publico funere laudare. ac pulpitem ascendere fugacibus illis & fugitiuis pedibus. cum quibus acie ipsam deseruit. in qua illi ceciderunt. quorum virtute commendabat. O ad magnas quidem & praeclaras res agendas omnium hominum ignauissime. ad verborum autem audaciam obstupende. di si iste dicat viri athenienses ac vos dicentem feratis. mortui simul cum illis nos & nostra memoria videremini. Adhibete mihi parumper cogitationem vestram non ad iudicium. sed ad theatrum. Ponite vobis ante oculos praecognitionem aduentum. & praecognitionem illud quod ex decreto est pronuntiandum. ac vobiscum statuere. vtrum putetis domesticos eos qui in plio ceciderunt plures lacrimas emissuros esse in tragodiis ac herois fabulis. que postea agentur. aut per ingratitudinem ciuitatis. Nam quis non doleat graecus. aut liberaliter eruditus recordatus per id tempus quam ciuitas ista floreret. & melioribus gubernatoribus vteretur. confuuisse ea die praecognitionem in theatro adolescentem. quorum patres in praelio ceciderunt assistere ac pronuntiare praecognitionem illud pulcherrimum & virtutis maximum incitamentum: eos. scilicet adolescentes. quorum patres viri probi in acie ceciderunt pubertatem aduersus educatos per populum nunc armatos omnibus armis foeliciter dimitti ad proprios lares ac ad honores publicos vocari. Tunc praeco haec pronuntiabat. nunc vero assistens eum qui orbitatis causa est pueris quid tandem pronuntiabit. aut quid dicet. Etenim illa narrabit quae decretum Ctesiphoni iubet sed veritatis turpitudine tacebit quae contra vocem ipsam praecognitionis reclamamus est. gratia fortitudinis. qui ignauissimus & desertor aciei. Non ita per iouem & alios deos. obsecro tantam demeritiam ostendatis. neque miseris Thebanos. quos in urbe recepistis. quorum iste sacra libros & sepulcra suis largitionibus & regio auro subuertit. in memoriam suam calamitatum reducat. Sed licet corporibus absentes. atque eorum clades nostris mentibus intueamur: ponite vobis ante oculos urbem captam ab hostibus. ruinas murosum. adiuuam incendia. duci mulieres & filios in seruitutem. senes viros & anus foeminas sero tandem amissa libertate seruire dicentes. plorantes. vociferantes. inuocantes nos & iracundiam non aduersus eum. qui afflixit. sed aduersus calamitatum auctores nullo modo euerfore graeciae coram vniuersis euasit. quae demosthenis consilio vteretur. Vos autem o viri athenienses. non pudet super eos quidem qui in salamina vebunt lege cauisse: si quis eorum inuitus nauem subuertit. qui huic non licere iteque vectori esse. ne graecorum corpora per imperitiam perdat. qui autem remper. vestram & vniuersam graeciam funditus euertit. ei rursus pmittere rerump. tractationem. Ut autem dicam & de quanto tempore. ac de rebus quae nunc sunt illud memorare nolo: quod demosthenes non solum aciem in castris. verum etiam ordinem in ciuitate deseruit accepta triremi & graecis ad tributum coactis per insperatam salutem in urbem reductus prius illa tempora trepidus & semimortuus suggestum adibat. & custodie pacis. ut se eligeretis obsecrabat. Sed vos per ea tempora viri athenienses. ne nomen quidem demosthenis in decretis atque sententiis scribi pmitterebatis. Nausidam data est opera. ut per illo se scriberet. nunc autem ut coronari se iubet. Mortuo deinde philippo. & alexandria in regno constituto rursus iste portenta meditatus sacra pausaniam fundauit. & senatum in crimine gratulationis per foeliciter nunciabam secum putare actum. si in pella spaciaret. & in testina custodiat. Haec se dicere non ex coniectura aliqua. sed ex certa scientia. quia virtus cruore acquiritur. ipse autem cruorem non habet. Alexandrum metitus non ex alexandria. natura. sed ex propria timiditate. Jam vero quam Thebali contra nos copias pararent. & adulescentes merito iratus thebis. castra adiuuisset. missus a nobis legatus demosthenes ad alexandriam. ex medio cithrone. retrocessit: neque in pace. neque in bello. se vtile praestitit. Et quod omnium grauissimum est. vos hunc non perdidistis: neque iudicari permisistis in coram graecorum conuentu: Hic autem nunc vos perdidit. si vera sunt quae ferunt. Nam (ut ait) maritimi homines atque legati. qui ab alexandria reuenerunt. & res fide digna quidam Aristio plataicus aristotele. Farmacobole filius si forte quisquam vnum illum cognoscit. Hic aliquando adolescens propria forma multo tempore apud demosthenem. in domo eius habitauit. quid autem faceret aut quid patiens crimine est ambiguum. & mihi dicere non satis honestum. Hic (ut audio) de cuius vita ac moribus dubitatur. apud alexandriam nunc est. illi quod inberet. & aliquid apud eum potest. Per hunc demosthenem. missis. illi quod blanditus in gratiam est recepto. quod ex eo intelligere potestis. nam si inimico esset a ioue in alexandriam (ut ipse praedicat) tria sibi pulcherrima oblata sunt tempora. quorum nullo usus fuisse apparet. Vnum & primum quod in regno nuper constituto alexandria. non dum suis rebus satis compositis in Asiam transiuit. Florebatur tunc psarum rex pecunias terrestribus maritimi

ORATIO

misq̄ copiis. cupide aut̄ nos in societatem recepisset ob pericula sibi imminencia. Tum demosth. an
 verbum aliqd̄ de hmoi societate fecisti: an extat aliqd̄ decretum de hmoi re a te p̄scriptū. Vis ponā
 te metuisse. ac more tuo vsū. Atqui publicū tēpus r̄betoricā timiditatē nō tolerat. Sed quū darius
 om̄ibus copiis descēdit. Alexā. vero om̄iū rōy inops in cilicia (vt tu aiebas.) circūuentus statim
 ab equitatu p̄lax. (vt erat sermo tuus) cōculcādo esset. ac petulā. tuam ciuitas cape nō poterat qum
 epl̄as digitis p̄dulās circūferres. ac faciē meā turbatā & semianimem ostēderes. coronā te sumptu-
 r̄ dius distulisti. p̄teries igitur hec oia de p̄nti cor̄ conditione loquar. Lacædemonii & milites cōducti
 pugnantes aduersus corragū eius copias deleuerūt. Elii tulerūt auxiliū. & abei oēs p̄ter pellemos.
 & archadia ois p̄ter Megalipolim: ipa vero obsidebat ac de die in diem capi sperabat. Alexāder ve-
 ro extra arctum & extra om̄ne fere mundū abierat. Antipater multo t̄p̄e exercitū duxerat. quid futu-
 rum esset incertum erat. Hic tu nobis ostende demosth. qd̄ vnq̄ feceris. aut qd̄ vnq̄ dixeris. aut si vis
 cōcedam tibi pulpitu donec ad ista r̄ndas. Sed q̄ taceas veniā tibi habeo. q̄ vero tūc dicebas. nūc di-
 cam. Meministis viri athenienses illoz̄ detestandos & absurdos verbos. q̄ nos ferri boies tūc audi-
 re sustinuitis: qm̄ assurgēs demosth. inquit̄ inuitant quidā: ciuitatē amputarunt. sc̄las populi cecide-
 rūt. voz̄ neruos p̄pellimur. in arcta tanq̄ diuidūt. Hæc impudētissime cuius sunt verba. immo cuius
 monstra. & rursus qum sc̄ipm̄ insinuās circa pulpitu inquit̄ fateor lacones concitasse. fateor thessal-
 los ac p̄renos ad defectionē impulsisse. Tu thessallos ad defectionē moueas. Tu nō solum ad vrbem
 aliqua. sed ad domū vbi sit aliquid piculi accedas: Sicubi pecuniā numerent̄ p̄mptissime illic assiste-
 res. actionē viri nūq̄ faceres. Sed si aliquid forte eueniat te auctore fingeres. tibiq̄ vix dū factū aferi-
 beres. Si metus supueniat. illinc fugeres. Si nō sit metus. p̄miū postulabis. & aureis coronis corona-
 ri voles. At uero popularis ē. Si ad verba respiciatis viri athenienses decipiēmini. Equidem vna vo-
 bis cū examinare volo. q̄ populari & modesto viro adesse conuenit. ac rursus qualem eē cōueniat eū
 qui improbus sit. & sup̄ alios potentiā affectet. Vos aut̄ hæc vtrāq̄ opponētēs considerabitis nō q̄-
 lis demosth. in verbis sit. sed qualis in vita. Puto igit̄ vos om̄es consentire hæc populari viro adesse
 oportere. Primū vt parentibus ingenuis ortus sit. ne p̄pter infortuniū generis legibus sit infensus.
 q̄ popularē statū ciuitatis conseruat. Secundū vt aliqd̄ b̄nficiū maior̄ suoz̄ in ppl̄m extet. vel saltem
 vt nullū sibi erga ppl̄m ex cōditōne maior̄ odiū relinq̄tur. ne bis de causis ciuitatē turbare q̄rat. Tert-
 cium vt in quotidiana vita modicus sit. ne magnitudine sumptus ad largitionē declinet. Quartum
 vt bone mentis sit. ac dicendi habeat facultatē. pulcrū est eū optima eligere. Eruditio aut̄ dicentis au-
 ditores quoq̄ ad ista cōuertit. Bonitas tū mentis semp̄ p̄ferenda ē facultati dicēdi. Quintū vt sit ma-
 gni animi. ne in summis piculis difficillimisq̄ t̄p̄ibus ob timiditatē ppl̄m deserat. Hæc populari vi-
 ro adesse cōuenit. Qui aut̄ sup̄ alios potentiā in ciuitate affectat cōtra hæc oia. nec opus ē illa repe-
 re. Considerate igit̄ q̄ demosth. eni assint. & sit mibi p̄ om̄ia iustū examē. Huic p̄ fuit Demosth. p̄a-
 nicus. vir ingenuus quidē. nō. n. mentiri decet. sed a m̄re atq̄ materno auo qualis iste sit vobis dicā.
 Gylon fuit cerameus. hic nymphæo ponti oppido non expectata pena iudiciū. q̄ contra eum parabatur
 ensis tunc oppidū illud teneret. ob hoc exulauit. non expectata pena iudiciū. q̄ contra eum parabatur
 fugiens itaq̄ ex vrbe in Bosp̄boz̄ abiit. ac ibi domū a tyrannis ortos nobiles & vxorē accepit. mul-
 t̄ ere in diuitē sane & auz̄ non modicū afferentē. sed genere sc̄ybiā. Ex ea nascitur sibi filia duz̄. quas
 ille multis cū pecuniis huc missas cōingauit. alterā taceo. vt ne plures offendā. alteram accepit negle-
 ctis legibus ciuitatis p̄ demosth. ex qua iste genitus ē: Quāobrem a materno auo quidē inimicitia
 & offensio ē sibi in ppl̄m. Capitis nāq̄ p̄genitorē eius cōdemnatis a matre sc̄yba ē barbarus natu-
 ra. græcus voce. ex quo fit vt improbitas eius longe aliena sit a moribus nr̄is. In quotidiana autē vi-
 ta qualis ex p̄fecto nauali scriptor orationū rep̄tē factus p̄rimoniū ridicule consumpsit. orōnes ad-
 uersariis in iudicio contēdentibus efferēs ad suggestū p̄siluit. pecunias ingentes ex publico accepit
 Modicæ sup̄sunt. Nūc regiū auz̄ domesticā eius ruinā occultat. nec id qd̄ satis. Nulla. n. diuitia sa-
 tis magnæ esse p̄nt̄ corruptis moribus. Deniq̄ nō ex p̄priis facultatibus vitam ducit. sed ex piculis
 nostris. de bonitate aut̄ mentis & dicēdi facultate illud affirmare possum. Natura demosth. hoc habet
 vt b̄n loquat̄ male uiuat. Sic eū vixit. vt vitam eius recensere p̄pudeat. Jam. n. vidi boies infensos si-
 eri aduersus eos. qui vicia alioz̄ nimis apte explanant. deinde qd̄ euenit. leges ciuitatis optime. sunt
 facta aut̄ pessima de fortitudine vero breuis mibi relinquit̄ sermo. nam si negaret se ignauū & timi-
 dum. ac vos hoc nesciretis. cōmemoratōem mibi locus iste p̄beret. Sed qum ip̄e confiteat̄ in concio
 nibus. ac vos sciatis. restat vt leges cōmemorē de hac re scriptas. Solon ille antiquus eadē pena affi-
 cendum putauit eū qui militare nollet. & eū qui acie desereret. & eū qui timidus & ignauus eēt. Ac
 sunt timiditatis iudicia accusationesq̄. q̄q̄ mirabiliter quispiā naturā accusare posse. Sed p̄t. Cuius
 gratia vt quisq̄ v̄m poenas legum magis formidādas magis q̄ hostes fortius p̄ priā depugnet. Le-
 gillator q̄ eū qui militare subterfugiat & timidū & desertorē foro excludit. neq̄ coronari p̄mittit. ne
 q̄ templā publica intrare. Tu aut̄ qui legibus coronari vetaris. eū coronari iubes. ac illū in templū dy-
 onisiū accersis. qui templā vrbis p̄pter timiditatē hostibus p̄didit. Ne aut̄ longius vos p̄traham. qm̄
 iste se popularē dicet meminertis vitā eius. nō verba nec quē ip̄e se affirmet. sed quis ip̄e sit conside-
 rare. qm̄ vero in coronarū ac donoz̄ mentionē incidi. donec memini pauca adiciā. Si hæc dona viri
 Athenienses tam multa. ac tam leuibus de causis tradita non cōpescitis. p̄dico vobis neq̄ illi qui do-
 nantur. gr̄am vobis habebūt neq̄ resp. aliq̄ vtilitatē p̄cipiat. nā improbos qd̄ nunq̄ meliores facie

tis, probos aut in summā desperationem adducetis, quod aut vera dico, magna vobis signa ostēdā
 Si, n. quis roget ut gloria huius urbis nostra aetate, an nros maiores magis floruerit, oēs fatebimur
 aetate maior plus gloriae habuisse. Viri aut meliores ut tunc an tempe nro, tūc egragia virtute nūc
 valde inferiores, dona vero coronae praecōnia & stipēdia publica utrum tunc plura, annūc, tūc rara.
 virtutis nomē in precio erat, nūc iam vilescit, & coronae ex consuetudine, non ex merito traduntur.
 Sic ergo discurrentibus pabsurde fit, ut dona nūc plures, tūc resp. melior, Viri nūc priores tūc me-
 liores repiantur. Ego aut quāobrem id euēniat docere conabor. Putatis viri atheniēses, vel ad olym-
 picum, vel ad aliud certamen ubi coronae donent, se exercere, velle aliquos, si coronae ipse non praestā-
 tissimo, sed illi qui procuraret & quaereret, traderent? Nunc aut puto ppter victoriae gloriae cupiūt hō-
 mines magnos labores tolerare, & se in periculo ponere. Putatis igit vos praemia ponere civis vi-
 ctoriae, atq; illud cogitare, si dona paucis & merentibus concedetis multos habebitis, qui de virtute
 certabunt. Sin vero optanti atq; procuranti p gratiam cōcedetis, etiā bonos corrūpetis, quod autē re-
 cte dico paulo, manifestius docere pergā. **Uobis pstantior vir videtur fuisse Themistocles il-**
ducerunt, utrum aristides ille iustus contrariā Demostheni cognominationē hns, an demosthenes
Acceger nec eisdem quidem diebus memorandā censeo hanc bestiam, in qbus illi memoratur. Ostē-
dat igit demosthenes si potest extare in litteris aliquem istos hominū fuisse coronatum. An ingra-
tus ergo populus, non, sed magni animi, nō, n. oportere existimabat in litteris honorē praestare, sed
 in memoria eorū, q beneficiū acceperant, quae vsq; ad hanc diem immortalis pmanet. Dona vero tūc
 accepta opere precium intueri. Quidā multo tempe grandia pericula apud Strymonē fluviiū perpe-
 res (vt tuncq; sum ē) illis tribuit, tres ymagines lapideas in porticu ymaginario poni cū hac acceptō
 ne, ne iporum nomia illic scriberent, vt populi viderent esse: non illos viros. Hoc aut ex versib; ibi
 scriptis apparere pōt, quos recita. **VERSUS.** Est illic nomē illos alicubi expressum nequaq; sed po-
 puli. Quid in porticu varia, nam oim pulcerrimae ree memoriā in foro habetis. Quid ergo ē hoc
 picta cernit, marathonica pugna. Quis ergo dux in ea pugna fuit, omes respondebitis. Melciades.
 Sed nomē eius scriptum ibi non ē. Quare nō petiit hoc, sed populus non cōcessit. Sed p nomine de-
 dit illi, vt ante omnes pingeretur ipse milites, ad pugnam cohortans, quid in matroo, qui est apud cu-
 riam in honorem eorum qui populū reduxerunt. Decreuit populus ad sacrificiū mille dragmas,
 hoc est minus q; decem dragmae in singula capita. Deinde eos donauit frondea corona, non aurea
 Tunc em frondea corona in honore fuit, nunc autem etiam aurum fastidio habetur. Daē senatui ex-
 amen discernendi eos qui obsessi fuerunt a Lacedaemoniis, non eos qui aciem deseruerūt in chero-
 nia. Quod autem vera dico, decretum legetur. **DECRETVM.** Lege nunc decretum Ctesiphontis
 in honorem demosthenis maximarū calamitatum auctoris. **DECRETVM.** Hoc decreto obscurat
 honor eorum, qui populū reduxerunt. Aut si illi digne honorati fuerunt, hic indigne coronat, at
 qui audio ipm esse dictū, me iniuste facere q maiores illos cū eo comparē. Neq; em philamona pu-
 gilem ideo coronari in olympia, q Glaucū antiquū illum pugilē, sed q sui tps pugiles superat. Quā-
 si vero nō ignoretis pugilibus inter se esse erramē, qui aut coronas querūt ad ipam virtutē certant,
 cuius gra coronantur. Oportet, n. pconē q in theatro pnuiciat, nō cē mendacē. Non ergo q meli-
 us patione in rep. versatus, nobis enarra, sed q magna fuerit virtus tua nobis onde, & sic praemiū
 postula. Sed ne longius vos ptrahā legē vobis epigramā eorū qui populū reduxerunt. **EPIGRAM-**
MA. Quia eos qui contra leges dābant deposuerūt, honorari dicit. In ore omnium erat tūc pprim
 fuisse coculcatū, quū aliqui accusatores eorū q contra leges qd decreuerāt, sustulerūt. Etem vt ego a
 pre meo, q nonagintaq; annis vixit ac oim laboz publicoz piceps fuit audiui. Solebat em quū si-
 bi erat oim mibi narrare p id tempus quo populus restitutus ē, si qs qd contra leges decreuisset ac-
 cusabat, fuisse verbū & factū. Quid em magis impiū quā cōtra leges agere, aut discernere, nec eodē
 mō iudices (vt nūc) sed erāt valde infestiores aduersus reos, q ipse accusator. Sape etiā scribā reuoca-
 bāt, ac leges & decretū recitari iuebāt. Dābant aut reos nō si oēs simul leges, sed si vnā dūtaxat syl-
 labam transgressi fuissent. Qd aut nūc fit, plusq; ridiculū ē. Scriba legit delationē, iudices tanq; cātile-
 nam aliquā audientes, alias cogitationes mente reuoluūt. Jam vero ex demosth. artibus improbā con-
 suetudinē in iudiciis recepistis. Quippe pueris iuribus accusatori minz obiciūtur. Reus accusat, iu-
 dices interdū nesciunt qz ree iudices sunt, sed de his q ad iudiciū eorū nō pūnet iudicare cogunt. di-
 cit reus nō secūdum leges a se scriptū, sed si quis talia an scribens absolutus ē, in quo nūc valde confi-
 dere, ac vos cōtemnere audio Ctesiphontē. Etem Aristophon ille manicus aliqu gloriari apud vos
 ausus ē, q nonagesimū quies accusatus sp euaserit. At nō Cephalus ille antiquus, qui maxie popu-
 laris habitus ē, sed cōtra gloriabat, q quū plura decreta q; vllus alter sui tps orator scripsisset, nūq;
 fuerit accusatus, q cōtra leges decreuerit. Et merito quidē gloriabat. Accusabāt, n. se de hoc crimie
 nō illi qui in rep. versabant, sed amici amicos, qd ex hoc intelligere potestis. Archinus ille qui vnus
 fuit ex populi reductoribus diē Thrasibulo dixit, qui socius sibi fuerat in ppo reducēdo, ac dānari
 illū fecit paulo post pnia eis decreta. Nec ea res iudices tardauit. Putabāt, n. quēadmodū reducti fue-
 rāt an a Thrasibulo, sic tunc expelli p decretū illud cōtra leges scriptū. Nūc aut cōtra fit milites boni
 & qui aliquid memorabile p rep. gesserunt depōtionē in iudicio ponūt, quos merito ingratos pu-

tare debetis. Nam si quis in populari statu honoratus, quem statum dei ac leges seruant, postea contra legem scribenti fauere audeat, statum ipsum ciuitatis oppugnat, pro quibus honores suscepit. Que igitur defendendi ratio esset potest viro iusto, ac modesto aduocato, ego dicam. In pres tres diuidit dies quum de hoc crimine in iudicio agitur. Prima infundit aqua accusatori, & legibus ac libertati ciuitatis. Secunda reo aduocatis eius, deinde si primis sententiis non absoluit reus, tunc iam tertia dat ad poenam delicti constituendam, & ad magnitudinem irae vestrae. Quisquis ergo in poenam depraxat, iram vram deprecatur. Qui autem primo loco sententiam petit iusturandum petit, quorum nihil petere fas est, neque petenti concedere. Iubete igitur eos sinere primam sententiam ferri, deinde poenam deprecantem. Equidem viri athenienses affirmare ausim continere, ut lege cauere, ne in homini crimine liceat actori neque reo aduocatos habere. Non enim hoc iudicium in disceptatione iuris consistit, sed dare patet leges. Quomodo enim architectura quum discernere volumus rectam sit aliquid necne, regulam adducimus pro qua dignoscitur, sic in his causis regula est iusti vel iniusti tabella haec & hoc decretum ac leges iuxta scriptas, haec non inter se discrepare ostendas, & descende. Quid opus est demosthenem aduocare? Nam quum iustam excusationem praeteris astutum boiem, & verborum artificem aduocas, decipe nos quibus. ciuitatem laedis, libertatem offendis. Sed quomodo vos aduersus hanc iniustam defensionem resistetis iudices, iam vobis dicam. Quum in hoc loco constitutus Ctesiphon proemium sibi a demosthene dictatum narrauerit, ac deinde persistet in causa, neque se excusabit, iubete ipsum sine aliquo tumultu capere tabulam ac leges iuxta ipsum decretum legere. Quod si fingat non audire, neque vos ipsum audiat, non enim ideo confestim iudices, ut iniustas excusationes audiretis, sed ut audiretis eos qui iuste se excusare vellent. Sin autem omisissis ceteris demosthenem aduocabit, potissimum esset, ne malum boiem verborum cauillationibus leges oppugnantem, audiretis neque ad virtutem quisquam hoc illi ascribat. Quod si vobis audire placeat demosthenem, iubete ipsum eundem ordinem excusando seruare, quem ego in accusando. Non enim vitam demosthenem, prius discussi, neque publica eius crimina, quibus vberem ad dicendum habere materia enudauit. Sed primo leges ostendi veteres eum coronari, quibus reddendis rationibus publice administratorum obnoxius esset, deinde Ctesiphonem decreuisse coronam demostheni, de hoc ipso obnoxio redargui, nec ascriptis quum rationem redderit, sed vos ac leges omnino paruipendisse, futuras etiam cauillationes aduersus ista dicendas refutari, quarum ut memineritis oro. Secundum vobis narraui leges de preconiiis faciendis quibus aperte cauetur, ne is qui a populo coronatur extra concionem pronuncietur, Ctesiphonem autem non lege solam transgressus, sed tempus & locum preconii faciendi, non in concione, sed in theatro, neque dum concio haberetur, sed dum tragedie ageretur, pronunciat coronatum decreuit. Post haec pauca de priuatis criminibus, multa de publicis locutus sum. Eodem igitur ordine respondere demosthenem iubetis. Ad legem quae de obnoxio est prima, de preconio secundam, tertium & maximum quo dono sit dignus. Quod si a vobis petat, ut alio dicendi ordine vti sibi permittatis, ac in fine orationis suae responditurum se legibus promittat, non concedatis, neque ignoretis hanc esse artem quandam ad iudicium euerendum. Non enim quia tunc respondere velit, sed quia non habet quid respondeat aliarum rerum infectione vos in oblivionem legum & criminis conatur abducere. Ut ergo in gymnasticis certaminibus videtis pugiles de loco inter se certare, sic vos vniuersam diem pro reperi, ac pro ordine orationis cum demosthene certetis, neque permittatis extra accusationem vagari, sed assiduitate ac diligentia audiendi fugas eius custodiat, & in accusationem reducat. Sed quae vobis euenient si per hunc modum illum audietis, haec vobis praedicere debeo. Adducet enim illum veneticum Marfupio, incisorum qui reperi indicit. Hic plorat facilius quam alii ridet, periturat promptissime omnium hominum, neque admiraretur si in istos qui circumstant conuersus eis malediceret, ac potentes ad accusationes populares ad subsellia rei venisse affirmaret. At haec factiosa eius verba, si ista dicit, ita respondeatis. Si tibi similes fuissent o demosthenes illi qui populum restituerunt, nunquam popularis status in hac urbe viguisset. Sed illi difficillimis temporibus ciuitatem seruauerunt prolato illo pulcherrimo verbo, neque preteritorum facinorum reminisceretur. Tu autem orationes meditaris, & verba quotidiana plus tibi sunt curae quam ciuitatis salus. Quando autem periurans pro fide iuraturandi Iouem appellabit illud ei subiicatis, qui saepe mentitur, ac semper in iurando adhiberi sibi fidem postulet, duorum alterum, quorum neutrum huic est, aut deos esse vanos aut auditores non eosdem. De lacrimis autem ac labore vocis cum a vobis queret dicens quo me conferam viri Athenienses, circumscripsit me in reperi, non est ad quem amplius confugiam, subiicite. At vero populus atheniensis quo iam se confert demosthenes, aut ad quem confugiet? Quid tu pro populo vniuersum fecisti, namque pro teipso feceris omnes videmus. Deseruisti urbem, nec in pyræo habitas, sed ex urbe euadis pecunias tibi comparasti ex regio auro, & ex publicis corruptelis. Tandem quid iste lacrimae, quid haec vociferatio, quid rauedo ista vocis sibi postulat. Reus est in hoc iudicio Ctesiphon. Tu neque de vita, neque de patrimonio certas, omne tuum certamen est de aureis coronis, ac de preconio in theatro faciendo qui deberes si hic populus male sanus ac sui oblitus, tam alieno tempore coronare te vellet, hunc honorem pro teipso deprecari dicens. Non enim decet viri athenienses pro quibus rebus ciuitas luxit, ac fordidata fuit pro illis me coronari. At puto ista diceret vir, qui reuera cum virtute vixisset. Quae vero tu dices, diceret mortuum aliquod, qui virtuti obrectaretur. Nullus verum formidet iudices, ne demosthenes vir fortis ac celsi animi si corona non potest, sibi ipsi domum reuerfo mortem consciscat, quibus a deo gloriam parauit, ut detestabile illud ac obnoxium caput quod iste contra leges coronandum censuit milies

totonderit. atq; hoc mercedem acceperit vulnus ac alapas ita vt nunc etiam plagarum extant vestigia. Hic aut homo non caput: sed redditum possidet. De Ctesiphon poote autē qui decretū scripsit. pauca dicam. multa transgrediar. vt videar si vos egregie malos homines (etiā si nullus dicat) cognoscere valeatis. Quod vero est cōe amboꝝ. circūeunt illi forꝝ. veras de seipis opinioēs hātes. nec verba me tiūtur. Ctesiphon non p se timere dicit. sperare quippe se ideo tam quēdam videri. sed Demosthenis corruptelas in rep. ac ignauā & secordiā eius terrorē sibi afferre. Demosthenes vero in se aspiciens bene sperare dicit. Ctesiphontis improbitates lenociniq; formidare. Eos ergo qui sic adinuicē se condemnāt. vos cōmunes iudices nūq; absoluatis. de maledictis autē q̄ aduersus me iactabant pauca volo p̄dicere. Audio em̄ domosthenē. dictuꝝ multa ab eo cōmoda rep. suscepisse. multa vero incōmoda a me. & philippū & alexandri. & eorꝝ causas in me esse relaturū. Sic. n. vt videt̄ in dicēdo astutus est verboꝝ artifex. vt nō satis illi sit siquid ego apud vos in rep. gessi. aut si aliquid dixi. accusare verū etiam quietē meā carpiē. ac silentiū meū accusat. ne quis sibi locus vacuus calūnia relinquat̄. Improbatur etiā meas exercitationes in gymnasiis cū iunioribus & in hac causa statim dicit (me nō gra probat etiā meas exercitationes in gymnasiis cū iunioribus & in hac causa statim dicit (me nō gra reip. accusasse) sed vt p̄ eius inimiciam me Alexandro ostenderē. atq; a me q̄ siturus ē (vt audio) q̄ obrem summā reꝝ a se gestas in rep. nūc reprehēdo. Singula autē dū agebant. nō improbauerim neq; accusauerim. sed illa transgressus. & paꝝ frequēter in rep. versatus. distulerim accusationē. Ego autē neq; demosth. exercitationes emulor. neq; meaz me piget. neq; verba q̄ interdū apud vos feci infēta esse velim. neq; si ita vt demosth. verba fecissem mihi viuendū existimārē. Taciturnitatē autē meā demosth. mediocritas mea pepit. Parua mihi satis sunt. ac maiora turpiter q̄rere nō opto. Itaq; & si leo & loquor arbitrio meo nō coactus aliqua moꝝ necessitate. Tu accepta pecunia silentiū agis. cōsumpta vero exdāmas. Verba aut facis non qn̄ bñ tibi videt̄. neq; arbitrio tuo. sed arbitrio illorum qui mercedē tibi dant. Non erubescis mentiri. neq; redarguitionē formidas. Accusationē vero istā quā nō reip. gra. sed vt alexandro me ostēdam introduxisse dicis. ego viuētē adhuc philippo eam suscepī. anteq; alexander in regno constitutus esset. nō dū Pausaniā somnio a te viso. neq; te ad Mineruam & Iouem p noctē locuto. Quō igitur ego causam hāc introduxissem. vt alexandro me ostēderem. nisi forte eadem somnia ego & demosth. vidissemus. Quod autē non continue. sed interdū ad rem. accesserim. causa ē non obscura. In ciuitate em̄. quā potentes aliqui occupāt. nō is qui vult. sed is qui potens est accusat. In libera autē ciuitate is qui vult. & qn̄ sibi videt̄. Quinetiam intermissio ad populū dicendi signum ē viri. qui tempus & vtilitatē reip. consideret & obseruet. Nullam autē diē intermittere. signum ē hominis cūcta p mercedē loquentis atq; agentis. Quod autē dicitas te nūq; accusatū a me fuisse aut auditores obuios putas aut teipm̄ decipis. Nam sacrilegia q̄dem p amphiseis ac Euboia corruptelas. quia tempa longe transierunt. p que a me redargutus fuisti fortasse speras populū non meminisse. sed tuas circa rem nauale rapinas. quod vnq; tempus obscurate valebit. quum tu lege lata de tercētis nauibus sperasti atheniensem populū vniuerse classi te p̄fecturū. At ego ostēdit te sexaginta quinꝝ nauium velociū p̄fectos sustulisse. ac plus meminisse rem nauale. q̄ quum athenienses apud Naxum nauali plio lacedemonios & vrbē vicerunt. Sic aut tibi p alienas calūnias prouidisti. vt non audacia tua. sed illis qui contra obuiarēt piculum immineret. Multum quidē alexandrum. multum vero philippum in calūniis ferens. & quosdam ciuitatis tempora impedire. accusationem Anaxini qui merces olympiadi emebat. reperisti. ac cum dep̄sum. & tuis manibus ad tormenta positum morte ipm̄ tua sententia condemnasti. apud quem nuper in borreo māseras. ac ex eadem mensa cibum potumq; assumpseras. dexteramq; illi inieceras. hospitem & amicū effeceras. eum postea occidisti de quibus rebus in conspectu populū a me conuictus. ac hospiticida vocatus. non factum negasti. sed respondisti te ciuitatis sales pluris fecisse. q̄ hospitis mensam. super quo responso ciues. pegrinꝝ qui in concione aderant reclamauerūt. Taceo falsas epistolas. captos speculatores. tormenta fallis de causis inflicta. quum me & quosdam alios nouas res in vrbe moliri falso criminaberis. deinde a me quæsiturus est. vt audio. qualis foret medicus. qui egrotanti nihil consulat. mortuū autem eo. narret ad p̄ximos quæ si fecisset. sanitatē recuperasset. A te autem nō quæris. qualis eēt populū ductor. qui populo quidem adulareretur. tempora autem in quibus seruari resp. valebat. quam obrem tunc ipm̄ errare non pbiberunt. neq; accusauerunt. Respondebitur vero tandem quia post cōmissam pugnam occupati in legationibus p reip. salute ocium non habuimus ad te puniendū. Sed quum non sufficit tibi pœnam non dedisse. verum insuper dona postules. ac in derisionem grecorū ciuitatem ponis. in hoc surrexi. ac nomen detuli. Audio insuper demosthenem (quod per deos grauate dicam) vocem meam sirenibus compare velle. Etenim vt ab illis non mulcetur homines. sed p̄dunt. ex quo fit vt earum musica nō adametur. Sic dicendi facultatē meam fuisse ad calamitatē. audiētū dicit. At qui ego memini conuicere puto vt de me bmoī similitudine abutatur. q̄ sicui conuicere pro rep. gessisset que ip̄e dicere ac verbis ondere nesciret. & ob hoc aduersarioꝝ naturā miraretur q̄ sibi colcius esset impotētiz in dicēdo suaz. Accusatorē autē videret ea faciētia p̄ditū. vt nō solū res a se gestas an oculos audiētū poneret. vixētā ea q̄ nunq; gessisset. At quum vir totus ex verbis cōpactus atq; bis vehemētibus & supflue laboratis simplicitatem simulet. quis ferre possit. cuius gulam si quis auferat instar fistulaz. nihil reliquū erit. Miror equidem o viri athenienses & audire cupio.

quonā respectu ream absolueritis: utq; qd decretū legitime scriptū ē: At nullū vnq; magis cōtra le-
 ges fuit. An q; auctor eius decreti poenam nō meret? At non sunt apud vos mox censuræ. si hūc im-
 pune dimittat. Illud vero nō molestū. q; prius implebat orchestra aureis coronis. quibus pplus cō-
 ronabat. q; externis coronis hęc dices assignata ē. Ex demosth. vero actionibus vos coronis & pra-
 conis caretis hic autē habebit. Et si quis poeta faceret Thersitē a grecis coronari. nullus vestrū id fer-
 ret. quia ignauus & calūniator fuisse dē. Ipi autē qum bunc virum coronabitis. non putatis opinione
 ac sententia grecorū exhibitari: Maiores nostri p̄dara ac splendida facta p̄plo tribuebāt indigna vero
 atq; abiecta in oratores malos referebāt. Ctesiphon autē censet infamia a demosthe. oblatā p̄plo tri-
 buendam. Predicatis vos fortunatos esse. vt certe estis. deinde vobis fortunā defuisse. demosthenē
 vero bñ consuluisse decernetis. Et qd ē oim absurdissimū de largitione condēnatos infames esse sta-
 tuistis. quē vero p̄ mercede in rep. cūcta gessisse nouistis coronabitis: Iudices qui nō recte choreas
 dionisiū iudicāt. multatis. vos autē iudices nō circulos & choreas theatraliū sed legū & ciuiliū vir-
 tutis constituti dona sū leges. neq; paucis & dignis. sed procuranti conceditis. Deinde exit ex iudi-
 cio iudex. qum se quidē ipsum imbecillē. oratore vero potentē sua sententia effecerit. Cuius. n. priua-
 tus in libera ciuitate lege & calculo regnat. quos si alteri concedat. suam ip̄e potentia dissoluit. Insup
 iudici priuim ipsum sequit. ac stimulat. gra vero incerta est. nam calculus secreto reddit. Videmini
 autē mibi o viri atheniēses & foeliciter euasisse. & in piculum venisse pax consulte. Nā q; multi pau-
 cis nimia potentia concessistis nō laudo. Qd aut non fuit etate v̄ra malorū atq; audaciū viros feroci-
 tas: hęc ego foelicitati v̄re ascribo. Superioribus. n. t̄pibus talia resp. ingenia ptulit. q; p̄facile potentia
 populi p̄ hūc modū sustulerūt. Gaudebat. n. p̄pls adulationibus. Itaq; posteat euenit. vt nō illi quos
 populus formidabat. sed illi ipi quibus sese crediderat. eum euerteret. Tales quippe aliqui ex trigin-
 ta tyrannis fuerūt q; plures q; mille & quingētos ciues indēnatos necauerūt. Neq; p̄mittebāt neces-
 sarios defunctorū funeribus adesse. Nō igit sub vobis eos qui in rep. versantē continebitis. nō super-
 bos humiliabitis. atq; deiicietis. Nō meminertis nullū vnq; prius euertere libertatē aggressum fuis-
 se. quā ip̄e in ciuitate plus posset. quā leges ac iudicia. Libētē eqdē o viri atheniēses in conspectu nro
 cū reo discuterē ob q; bñficia demosth. putat coronā mereri. Si. n. dices vn̄ principū decreti tui feci-
 sti. q; muros & agros bñ manuit. valde equidē admiror: Nā causam fuisse vt istis indigeremus plus
 reprehensionis h̄ret. quā illa laudis. Non. n. decet ciuē dona petere. q; vallū aut fossam aut murū esse
 cerit. sed q; alicuius boni cā fuerit reip. Si vero ibis ad secundā tui decreti ptem in qua scribere ausus
 es. q; vir bonus. & optima p̄plo atheniēsi dicere opa ac facere p̄seuerat sublata. iactatōne & adulatō
 verborū opa ipsa tange. Onde nobis quid dicas. Amphiseos & Euboia corruptellas omitto. The-
 banā societatis causam demost. attribuis. in quo ignaros quidē decipis. sciētes vero & sentientes an-
 gis. Taces. n. occasiōne & tēpus p̄ q; illa societatis imita ē. ac ciuitatis dignitatem Demostheni ascribis.
 Qualis vero sit hęc tua iactatio ego vno exemplo docere conabor. Persarū rex nō multo tpe an̄ tran-
 situm alexandri in asiā. p̄plo atheniēsi ep̄lam misit. barbarā nimia ac supbam. in qua & alia multa
 indocte ruditerq; disseruit. & in fine ita scripsit. Ego vobis aux. nō dabo. nō me petatis. nō. n. habebi-
 tis. Hic tū idem magnns nunc piculis circūuentus. nō petentibus vobis. sed sponte sua tridentia talē
 ta populo misit. q; vos merito accipe nolulistis. Ferebat autē vobis aux. illud tēpus. & metus & indi-
 gentia societatis. Hęc ipsa thebanā societate induxerūt. Tu demosth. nomē thebanorū & infelicissi-
 mam illā societate auribus nris semp̄ inculcas. Talenta vero septuaginta subitices. q; ex regio auro p̄-
 cepta nō reddidisti. Nōne defectu pecuniarū q; qnq; talēta illis tradita nō sunt milites conducti arcē
 thebanis nō tradiderūt. Non p̄ nouē talenta res archadix infecta remansit. p̄pls iam egressis. ac di-
 cebus iam auxilium ferre paratis. At tu locuples factus es. & cupiditatibus tuis indulges. Et vt sum-
 matim dicam. aux. regni apud te remāsit. picula vero apud nos. Dignū ē etiam viri atheniēses istos
 ignorantia conspicere. Si. n. audebit Ctesiphon demosth. in defensionē adducere. At ipse assurgēs
 seipsum laudabit. grauius erit hoc audire. quā opa ipsa quæ fecit sustinuisse. Qum. n. viros strenuos
 quos multa & preclara gessisse constat. seipsum laudantes nō feramus. quis tandē hoicm qui dede-
 cus ciuitatis fuerit. si seipsum laudet audire sustinebit. Tu itaq; si sapis ab impudentissima re abstine-
 bis. ac p̄ te ipsum o Ctesiphō r̄ndebis. Non. n. dicere utiq; potēs te facultatem dicēdi non h̄re. Elset
 quippe absurdū. si nup̄ ad Cleopatram philippi filiā ad cōdolēdū p̄ interitu alexandri. Molosorū regis
 legatus ire suscepisti. nūc autē dicēdi facultate h̄re te negabis. An alienā mulierē viduā cōsolari potēs
 te aut ipsum in iudicio defendere nō potēs: Vel talis e. quē coronam dū censuisti. vt nullo dicere ab-
 bis quibus ille bñfecit nō cognoscat. Quare a iudicibus si cognouerūt Chabriā & Iphicratē. & Ty-
 motheū & cognosce ab eis quare dona illis nō dederūt statuas posuerūt. Omnes tibi r̄ndebunt. Cha-
 briæ pp̄ nauale pugnā circa naxum. Iphicrati q; sorte laedæmoniorū pemit. Timotheo q; circa Cori-
 cam nauigauit. & ob alia multa. q; ipsos quosq; in bello gesserat. Demost. aut si quis petat quare nō da-
 bitis: quia largitionibus corrupit. quia timidus & ignauus. quia acie deseruit. Vtrū hūc honorabitis
 an vos ipsos in honorabitis: ac eos sil̄ qui p̄ vobis in acie ceciderunt quos putetis intueri mortos at
 ac moleste ferentes si iste coronabit. Etoim graue esset o viri Atheniēses si ligna & lapides & ferrum
 res multas & sensu carētes. si casu quē occiderint. exterminamus. ac si quis necauerit seipsum manū
 quæ hoc pegit. abscondimus & sepatim a corpore sepelimo. Demosth. vero qui exciabiilis exit⁹ auctōr
 fuit. & postea milites p̄didit honorabitis. Nō cōtumelia afficiēnt defuncti. viuētes aut spem omne
 amittē cernētes premiū virtutis mortē cē mēoriā vero eos deficere. Qd si q̄rāt a vobis iuniores ad

DEMOSTHENIS IN AESCHINEM CLXXX

quod exemplum eorum vitam dirigere oporteat. quod illis ridebitis. Scitis enim quia neque palestrae. neque scholae. neque musicae solam instruunt iuuenes. sed multo magis publica praecentia. Pronuntiat in theatro quis coronari virtutis gratia. hoc corruptae vitae & sordidae. Iuuenis haec aspiciens corripit. Poenam dedit improbus leno. ut Ctesiphonem alii emendatur. Contra bonitatem & iustitiam quis decreuit. deinde domum reuersus filium contemtores hanc reor. sic finem feratis. ut finem vitam roem civibus vestris quum illa repetet. reddere possitis. Scitis. non o viri athenienses. tale videri civitatem quam est qui pronuntiat. Est autem turpissimum vos non maioribus vestris. sed demosthenis timiditate ignavique filios velle videri. Quo igitur hanc infamiam quis aufugiat. si hoc suspectis moribus & humanis verbis caueatis. Nam bonitas & proplare nomen in medio iacet. ad ea confugiunt quidam verbis. qui factis longe absunt. Quum igitur repatis oratore externae coronae. & praecentioque libertatis curam habetis. qui iam abiit a vobis. An non graue vobis esse videtur. quod iudicia & proplus contemnitur. Epistatque legationes. in priuatas domos veniunt. non ab hoc vel illo homine. sed a principibus Asiae atque Europa. Et quae reor mors est poena ex legibus constituta. has quidam non negant facere. sed in conspectu populi fallunt. ut praeseruatorem. Populus autem abiectus & quasi confectus senio. ac delirus nomen dumtaxat libertatis retinet. Facta vero alius concessit. Postea bitis ex concionibus non consiliis a vobis traditis. sed tanquam reliquis reipublicae diuisis. id esse verum inde cognoscere potestis. Fuit quidam (doleo equidem tam saepe calamitates vestras commemorans) Fuit vir quidam plabeus qui navigare in samum quum vellet. tanquam proditor praerogatione coprehensus a concilio Ariopagi morte damnatus est. Alter quidam plabeus ex Rhodo reuersus. quia non constanter metum ferebat. in iudicium vocatus pares sententias excepit. quum si una defuisset. aut mortem aut exilium erat sibi subeundum. Apponamus quod nunc fit. Orator omnium malorum causa. aciem in castris deseruit. aufugit ex urbe. hic postulat se corona donari ac pronuntiarum in theatro non reicietis hominem tanquam com graecorum calamitate vel deprehensum tanquam piratam sub nomine reipublicae. nauigantem poenis afficietis. Non tempus considerabitis in quo sententiam fertis. propediem futura sunt appollinis sacra & graecorum conuentus. Est autem calunia contra civitatem nostram per haec tempora ex Demosthenis actionibus iudicata. Si hunc coronabitis. consentire videbimini pacis transgressoribus. Si contra facietis populum excusabitis. Non ergo ut pro aliena. sed pro re vestra consulite. nec honores diuidatis. sed iudicetis & in praestantiores viros conferatis. Nec solum corporibus. sed oculis vos ipsos inspicietis. Considerate demosthenis fautores. utrum sunt venationum. aut palastrarum in adolescentia socii. At per Iouem non apros venatus est. neque corporis habitudinem exereuit. sed artes medicatus est contra pecuniarum possessores. Vanam insuper eius arrogantiam intelligatis quum dicit se legatum ex manibus philippi bifantiu abstulisse. A carnas ad defectionem concitasse. Thebanos dicendo coteruisset. Putat enim vos ita faciles ut credatis non caluniatorem. sed suadelam in civitate aluisse. Quum vero in fine orationis socios corruptelari aduocabit. putetis intueri in hoc suggesto. in quo nunc sisto. viros amplissimos. quorum maxima beneficia in populum extant. contra illorum scelus residentes. Solonem cum suis pulcherrimis legibus virum philosophum. & legiferum optimum gratuite (ut sibi conuenit) vos rogantem. ne demosthenis verba pluris faciatis. quam iusuradum & leges. Aristidem illum iustum. qui tributum graecis ordinauit. cuius defuncti filiae a populo nuptae sunt. moestum & seipsum afflicentem. ob iustitiam repulsum ac a nobis querentem. an non erubescatis si maiores vestri Artinum Selitem. qui aurum ex medis huc tulit. quum esset huius civitatis hospes exilio multauerunt. & quasi necauerunt. Vos autem demosthenem non ferentem aurum ex medis. sed ex largitionibus eorum habentem. aurea corona donaturi estis. Themistoclem & eos qui in maratone ceciderunt. & qui in plateis. & ipsa maiorum sepulcra non putatis gemiscere. si hic qui cum barbaris contra graecos sensisse fatetur coronabit. Ego quidem ergo o terra. & sol & virtus. & intelligentia. & doctrina per quam honesta & turpia dignoscimus. auxiliatus sum & dixi. Si hinc ac per dignitate facinoris accusaui. dixi. ut volui. Si minus. ut potui. Vos autem ex dictis & omissis iuste per reipublicae decernatis.

Aeschinini in Ctesiphontem oratio explicit.

Aduersus philippum macedoniae regem graeciae dnatam sibi vindicantem restiterunt athenienses. & per sua atque communi graecorum libertate coplures annos pugnauerunt. Demosthenis tamen & ipsi superati sunt. & reliqua omnia graecia in philippi potestate concessit. Subactis itaque athenis potestate quae demosthenis. quae ipse imprimis auctore philippo resistendi fuerat cessauit. gratia tamen ac beniuolentia eius apud ciues suos non cessauit. sed in quantumcunque subacta civitate & in reliquis ipsis reipublicae. quae agenda erant. ea ferme omnia per demosthenem gerebant. Creatus ergo ad repandam moenia curator. magna eius operis parte ex suo patrimonio profecit. ob quam liberalitate motus Ctesiphon ad populum tulit ut demosthenem. ob praestantem animam & egragiam voluntatem per quam & beneficia olim reipublicae. multa contulerat. & conferre paratus erat virtutis gratia corona aurea donaret. celebrareturque eius coronatio in theatro. Hunc demosthenis honorem indigno ferens Aeschines Ctesiphontem accusauit quod is contra leges huiusmodi honorem decreuisset. Primo quia nulla essent demosthenis merita in reipublicae. sed contra perniciem & clades. quum auctor & causa fuerit malorum omnium. quae per id tempus athenienses pertulerunt. Deinde quia leges eius qui publice quod admistrasset. ornari veterant priusquam rationem admistratores reddiderit. fuisse autem demosthenem publico muros operi profectum. nec ratione ad illam diem reddidisse. Tercio quia in theatro coronationem celebrari